

Video: Støt LaRouches Oase-plan for fred og udvikling mellem Israel og Palæstina, og i Sydvestasien

Ny LaRouche-organisation video:

'Oase-planen – LaRouches løsning for Sydvestasien'

11. februar 2024 – LaRouche-organisationen (TLO) udgav den 10. februar en smuk ny video, "Oase-planen – LaRouches løsning for Sydvestasien" (Først på Rumble, nu på YouTube). Den 14 minutter lange produktion fremlægges af Jason Ross, TLO's talsmand og videnskabelige kontaktperson. Han præsenterer historien, geopolitikken og den økonomiske geografi i Palæstina og Israel og den større region, og beskriver konkret, med kort og illustrationer, elementer af de teknologier, den finansiering og integration i LaRouches "Verdenslandbro-skabelon", der skal finde sted som "vejen til fremskridt" og fred. Ross afslutter med at spørge: "Hvad med dig? Vil du handle for at give mening til de menneskers liv, der er gået til grunde? Vil du være en stemme for fred og udvikling?"

Læs en dansk oversættelse af hele videoen under den næste artikel.

Skriv under for at støtte Oase-planen:
https://schillerinstitute.nationbuilder.com/support_the_larouche_oasis_plan_for_peace_and_development_in_southwest_asia

Oase-planen: Nøglen til fred i Sydvestasien

11. februar 2024 (EIRNS) – Krige begynder ikke ud af ingenting, som om de manifesterer sig øjeblikkeligt ved at affyre en kugle mod det forkerte mål. Forsimplede historier

som denne bruges kun som redskaber til at påvirke den offentlige mening, som i tilfældet med den nuværende absurde forestilling om, at den igangværende krig i Gaza begyndte den 7. oktober 2023. Tværtimod er krige, og historie generelt, en del af en dynamisk proces, som må forstås som en helhed – i hvert fald hvis man gerne vil slippe ud af de undertrykkende manipulationer, som bevidst bliver brugt imod én.

I tilfældet med Israels folkemorderiske krig i Gaza startede historien helt sikkert længe før den 7. oktober, og meget bør siges og er blevet sagt om den. Men ud over de seneste årtiers forhold mellem israelere og palæstinensere – hvor vigtigt det end er – er der en større proces, som begivenhederne er en del af, og som ofte overses af selv de mest velmenende aktører. Det er den historiske arv fra det britiske imperiums skabelse og manipulation af den region, der kaldes "Mellemøsten", skamløst skåret op som en del af Storbritanniens store spil for over 100 år siden, og udnyttet for sine omfattende råstofreserver til og med i dag. Denne arv og dens fortsatte realiteter i nutidens anglo-amerikanske unipolære orden gør faktisk fred umulig og krig uundgåelig.

Den nyligt udgivne video "Oasis Plan" fra LaRouche-organisationen er et afgørende værktøj i denne henseende. Videoen beskriver Lyndon LaRouches forslag til en oase-plan, som skitserer en plan for infrastrukturel udvikling af den region, der i øjeblikket bebos af både Israel og Palæstina. Af særlig vigtighed er vand og energi – primære elementer, som regionens fremtid vil afhænge af, og som Palæstina i øjeblikket knap nok råder over.

Videoen giver en smuk vision for, hvordan regionen kan blive blomstrende og velstående, ikke mindst fordi den ligger ved den legendariske "civilisationens korsvej" mellem kontinenterne Europa, Afrika og Asien. Denne form for transformerende infrastruktur og relateret økonomisk udvikling har været forbudt af nutidens imperiale arkitektur, og kun ved at ændre den kan langsigtet fred gøres mulig. Selvom Oase-

planen ikke er tilstrækkelig i sig selv, vil den være et afgørende skridt i retning af en velfungerende fredsaftale mellem Israel og Palæstina.

I dag står Sydvestasien på randen af en katastrofe. Israelske tropper er ved at gøre sig klar til en storstilet invasion af Rafah, den eneste by i Gaza, som de fordrevne er flygtet til. Der er kun lidt vand, næsten ingen mad og ingen husly. Sanitets- og sundhedsfaciliteter er stort set blevet ødelagt af israellerne, som nu forsøger at fjerne den vigtigste humanitære hjælpeorganisation, UNRWA. Premierminister Netanyahu har lovet at fortsætte, og den amerikanske regering har kun vist ubetydelig modstand. En første bølge af luftangreb blev udført fredag aften den 9. februar.

Hvis denne aktion får lov til at fortsætte, vil det ikke kun betyde en tragedie for befolkningen i Gaza, det vil potentielt betyde en katastrofe for hele verden. Mange lande i hele regionen har allerede advaret om, at konflikten vil blive optrappet langt ud over dens nuværende grænser – som en krudttønde, der venter på at eksplodere. Det er ikke kun Palæstina, der står på spil; det er menneskeheden.

Der skal ske en hurtig ændring. Demonstrationer bryder ud globalt imod det, efterhånden som flere og flere ser det absurde i at finde på undskyldninger for at retfærdiggøre et folkemord. Det haster med en våbenhvile, som må følges op af indkaldelsen til en international fredskonference og skridt mod gennemførelsen af en to-statsløsning for Palæstina, som FN blev enige om i 1947.

Men for at løse den underliggende dynamik, der har bragt os til dette punkt i dag, og som fortsætter med at føre verden mod en global krig mellem supermagter, må LaRouche-løsningen for fred gennem økonomisk udvikling til gensidig fordel lægges på bordet. Vi må have modet til at tænke stort.

Her er en dansk oversættelse af hele videoen:

1: Våbenhvile nu!

Hele verden er vidne til de rædsler, som det palæstinensiske folk udsættes for, og som vi hver dag ser i form af videoer. Men ødelæggelsen fortsætter, aktivt støttet af USA og et faldende antal andre lande. Menneskehedens moralske evne til at overleve er ved at blive testet. Dette rædselsshow må ophøre, og det starter med en øjeblikkelig, betingelsesløs våbenhvile.

I skrivende stund vil Sydafrikas sagsanlæg mod Israel for folkedrab ved Den Internationale Domstol blive behandlet om blot et par dage.

Fred er mulig, men det er ikke en fred, der vender tilbage til den 6. oktober! Før Hamas' invasion den 7. oktober levede det palæstinensiske folk og hele den region, der populært kaldes Mellemøsten, i en frygtelig virkelighed, som en kedel af konflikt, der bevidst blev opretholdt med geopolitiske formål, en uholdbar og uretfærdig spænding.

Løsningen kræver anerkendelse af en palæstinensisk stat i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 242, som blev enstemmigt vedtaget af Sikkerhedsrådet i 1967. Dette er det første skridt mod en langsigtet løsning, såsom to-statsløsningen, der støttes af Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche.

Men løsningen er ikke lokal, ikke regional; i dag er den nødt til at være international. Kina har foreslået en international fredskonference for at udvikle en varig vision for at skabe palæstinensisk-israelsk og arabisk-israelsk fred.

De fejl der førte til, at Oslo-aftalen fra 1993 gik i vasken, må ikke gentages. Der skal opnås enighed om sikkerhedsgarantier for alle parter i regionen. Og det inkluderer at finde løsninger på de potentielt eksplosive situationer andre steder, i Libanon, Syrien, Irak, Yemen,

Libyen og Sudan, som alle er resultatet af årtiers farlig geopolitik.

2. Oase-planen, foreslået af Lyndon LaRouche

Men uden økonomisk udvikling, uden en levedygtig og meningsfuld vej til udvikling i fremtiden, er politiske aftaler i sig selv uholdbare. Befolkningen i regionen skal vide, at deres børn vil få en bedre fremtid, et bedre liv. Fred gennem økonomisk udvikling er det eneste succesfulde grundlag for en varig og retfærdig fred i regionen. Det er, hvad den israelske premierminister Yitzhak Rabin indså – der er ikke noget rent militært grundlag for fred eller sikkerhed; udvikling er afgørende.

En skitse til fred gennem økonomisk udvikling eksisterer allerede, i form af LaRouches program for at bygge en Verdenslandbro, i dag eksemplificeret ved Kinas Bælte- og Vej-Initiativ, som mere end 150 nationer har tilsluttet sig, inklusive alle Palæstinas og Israels naboer. Verdenslandbroen er ikke kun en specifik plan for vækst; den er en afvisning af anti-vækst herredømme i form af neo-kolonialisme og grøn malthusianisme.

En stærk økonomisk genopbygnings- og udviklingsplan er især nødvendig for en levedygtig palæstinensisk stat. Lyndon LaRouche lagde den frem for 30 år siden. Den bærer navnet Oase-planen.

Umiddelbart efter at de israelske og palæstinensiske ledere i 1993 havde underskrevet Oslo-aftalen i Det Hvide Hus, opfordrede Lyndon LaRouche og hans medarbejdere indtrængende parterne og det internationale samfund til at gennemføre økonomiske udviklingsprojekter for at opretholde og fremme fredsprocessen. LaRouche og hans medarbejdere udviklede Oase-planen, som både omfattede visse økonomiske forhold i bilag IV til Oslo-aftalen fra 1993 – som blev kaldt "Protokollen om israelsk-palæstinensisk samarbejde vedrørende regionale udviklingsprogrammer" – og desuden opfordrede til yderligere

vigtige vand- og energiprojekter og andre projekter, som LaRouche havde bemærket var nødvendige i midten af 1970'erne.

Oase-planen fokuserede primært på at tackle den største barriere for udvikling i regionen – knapheden på ferskvand – gennem opførelsen af et netværk af afsaltningsanlæg, der kunne omdanne det rigelige havvand til ferskvand. Og disse anlæg skulle ikke kun ligge på Middelhavskysten; de skulle bygges langs to nye kanaler: en, der forbinder Det Røde Hav med Det Døde Hav, og en anden, der forbinder Det Døde Hav med Middelhavet. For at gøre det klart, så er disse nye kanaler eller akvædukter ikke beregnet til fragtskibsfart, som et alternativ til Suez-kanalen – deres formål er at transportere vand. På grund af Det Døde Havs lave højde, som er mere end 400 meter under havets overflade, kan det strømmende vand også undervejs levere elektricitet fra vandkraft, som kan bidrage til at drive afsaltningsanlæggene og udviklingen mere generelt. Anlæggene kan også drives af de store mængder naturgas, der findes ud for Gazas, Israels, Libanons, Syriens og Egyptens kyster. Men vigtigst af alt opfordrer Oase-planen til at gå helt ud over vandkraft og kemiske brændstoffer ved at bygge atomkraftværker langs disse kanaler og ved Middelhavets og Det Røde Havs kyster for at producere rigelig elektricitet og afsalte havvand til at gøre de store ørkener i regionen grønne og til at drive en industriel proces i Palæstina, Israel, Jordan, Syrien, Libanon og Egypten.

Brugen af atomkraft til energi ville frigøre regionens kulbrinteressourcer, så de kunne bruges kemisk til at producere industrielle materialer gennem petrokemiske mellemprodukter.

De atomdrevne komplekser kunne bruge sikre gasafkølede højtemperaturreaktorer med stenbund af den type, der netop er taget i brug i Shidao Bay i Kina.

De nye menneskeskabte floder, der skabes ved afsaltning, vil i høj grad udvide potentialet for agroindustriel udvikling i

hele regionen og få ørkenerne – og økonomierne – til at blomstre!

LaRouche forklarede nødvendigheden af at udvikle nye vandkilder i en tale i 1994. LaRouche: "Man kan ikke imødekomme vandforbruget for en moderne befolkning, for både den palæstinensiske og israelske befolkning, under de nuværende forhold. Der er en konflikt om vand, fordi israelerne sandt at sige har brugt deres erobringer til at fratage vand fra alle. Det er en af konflikterne med Syrien om Golan-højderne. I Libanon involverer det Litani-floden og lignende emner."

Udviklingen af energi og vand skal ledsages af et netværk af transportinfrastruktur, der opgraderer den fysiske sammenhængskraft mellem alle regionens nationer og forvandler en konfliktfyldt region, en barriere for forbindelsesmuligheder, til et knudepunkt for interaktion, til en korsvej.

En motorvej, der forbinder Vestbredden med Gaza-striben, og som forbinder den palæstinensiske stat, er en absolut nødvendig del af dette netværk.

Regionale motorveje og jernbanenetværk vil gøre det muligt for hele området at operere fra en højere økonomisk platform. LaRouche foreslog også en udvidelse af Suez-kanalen med industrizoner på begge sider, en opgave, som Egypten har udført i de senere år. LaRouche har siden 1975 argumenteret for, at denne region, som er civilisationens korsvej og geografisk placeret mellem Det Indiske Ocean og Middelhavet og mellem Europa, Asien og Afrika, har en unik position som et industrielt og logistisk knudepunkt. Olie og naturgas vil være råstoffer til industriel produktion af plastik, maling og mange andre nyttige materialer, i stedet for at blive eksporteret som råmateriale, der primært bruges til simpel forbrænding.

Opgraderingen af tilgængeligheden for at muliggøre højere udviklingsniveauer har været et nøgleelement i Kinas foreslåede Bælte- og Vej-Initiativ i 2013.

At bruge denne region som en landbro mellem kontinenter, hvor stormagter som USA, Kina, Rusland og EU bidrager til udviklingen, vil stabilisere området og undervejs hjælpe med at cementere de bedre relationer mellem supermagterne, som vil have været en forudsætning for, at det kunne realiseres.

Videnskabeligt, teknologisk og kulturelt samarbejde og udveksling er nøgleelementer i den forandringsproces, som Oase-planen er udtryk for.

Ved at samarbejde om at bekæmpe ørkenen, snarere end hinanden, vil folk i regionen bedre kunne genkende det menneskelige i hinanden, menneskets fælles evne til at opdage naturens principper og forandre vores forhold til miljøet omkring os. Der findes ingen menneskelige dyr.

Så hvordan skal vi finansiere alt dette, og hvem skal betale?

3. Finansiering

En del af finansieringen vil komme fra finansiel bistand, som bliver gjort lettere ved at smede sværd om til plovjern, ved at omdanne det militær-finansielle kompleks' industri- og forskningskapacitet til produktiv anvendelse, som beskrevet i en undersøgelse fra EIR.

Bortset fra international bistand kan der opnås 100 milliarder dollars i kredit over et årti til genopbygning af palæstinensiske områder og den fulde opbygning af Oase-planens infrastruktur. Dette kan organiseres gennem udviklingsbanker, der er tilknyttet BRIKS-plus-nationerne, herunder Den Islamiske Udviklingsbank i Saudi-Arabien, Den Nye Udviklingsbank med hovedsæde i Kina og andre nationale udviklingsbanker i den sydvestasiatiske region. De statslige investeringsfonde i de store regionale BRIKS-plus-lande kan bidrage til at kapitalisere disse udviklingsbanker til dette formål. Landene i Golfstaternes Samarbejdsråd har statslige investeringsfonde med en kapital på omkring 4 billioner

dollars. Denne kapital har traditionelt været placeret i finans-, bank- eller ejendomsaktiver fra det fallerede transatlantiske system. Nu er disse lande i stedet på udkig efter mere produktive investeringer i Eurasien og Afrika.

Denne investering kan udgøres af gunstige udviklingslån fra disse banker – for eksempel af 20 års varighed med en rente på 2% og en indledende afdragsfri periode på 5 år, hvis det er nødvendigt.

Afdragene på disse udviklingslån vil, i hvert fald hvis de ydes i den nærmeste fremtid, skulle betales af staten Israel, som er den stat, der i dag besætter og beskatter hele området Israel og Palæstina. USA, og måske andre nationer, som bestemt på en international freds- og udviklingskonference, bør være garant for disse gældsbetalinger.

Organiseringen af genopbygningsarbejdet og opbygningen af Oase-planens infrastrukturer kan organiseres under bemyndigelse af FN's fredsbevarende missioners militære logistiske enhed og FN's hjælpeorganisation for flygtninge i Palæstina og alle andre myndigheder, der er nødvendige.

Disse ordninger bør alle formelt vedtages af de involverede nationer inden for rammerne af en international fredskonference om Israel og Palæstina, som det haster med at få organiseret. Internationale forpligtelser til udvikling, både gennem disse særlige projekter og som et paradigme, skal indgås.

4. En fredsvision

At opnå fred i Sydvestasien, ikke kun mellem israelere og palæstinensere, men mellem alle landene i hele regionen, vil markere en ny epoke i menneskehedens historie, da en region, der er kendt for konflikt, forvandles til en region med forbindelsesmuligheder, der står ved korsvejen mellem tre kontinenter.

Oase-planen er ikke en fjern forhåbning om, hvad der kan opnås

mange år ude i fremtiden efter freden. Det er kun gennem et paradigme for internationale relationer, der understøtter denne tilgang, at fred overhovedet er mulig!

Der er et akut behov for at stoppe drabene, for en våbenhvile nu. Men lige så påtrængende er behovet for en vision om varig fred, der langt om længe vil forme en fredelig og fremgangsrig skæbne for regionen.

Hvert minut, krigen fortsætter, bringer mere død, mere bitterhed og større vanskeligheder med at opnå fælles velstand. Det må slutte nu!

Retfærdighed for dem der er døde, dem der er blevet såret, dem der har lidt, kræver, at den forfærdelige vold vækker det internationale samfunds samvittighed og intellekt, ikke blot for at sige "aldrig igen", men for altid at afslutte det geopolitiske paradigme, der er oprindelsen til de fleste konflikter i verden i dag. Oase-planen kan i dag ikke gennemføres som en ren regional plan – en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur er påkrævet globalt.

Stemmerne fra det Globale Syd bliver stærkere og mere selvsikre. Moralsk autoritet, nu og i fremtiden, afhænger af, hvordan vi handler i dag.

5. Efterskrift

LaRouche skrev i 1978:

"Det eneste menneskelige er at give de dødes liv og lidelser mening, ikke blot ved at skabe fred i Mellemøsten, men ved at skabe grundlaget for en fred, som giver de nuværende og fremtidige generationer af palæstinensere og andre arabere et tilfredsstillende liv, og dermed et formål og en opfyldelse af de dødes hellige liv."

Dette gælder også for israelere. Hvad med dig? Vil du handle for at skabe mening i livet for dem, der er omkommet? Vil du være en stemme for fred og udvikling?

—

Jeg vil gerne takke dig for at se med. Hvis du vil vide mere om Oase-planen, og om hvordan du kan støtte LaRouche-organisationens bestræbelser på at gøre den til virkelighed, så følg linket her og i videobeskrivelsen. Og hvis du ikke allerede har tilmeldt dig og slået notifikationer til, så sørg for at gøre det for at holde dig opdateret om udviklingen af denne vision.

Støt Oase-planen ved at skrive under her:
https://schillerinstitute.nationbuilder.com/support_the_larouche_oasis_plan_for_peace_and_development_in_southwest_asia

---

Rafah står over for en overhængende humanitær katastrofe

De halvanden million mennesker, der er blevet presset ind i Rafah af den israelske militære operation, står over for en endnu værre katastrofe, da Israel overvejer at fortsætte sin offensiv i den sydlige ende af Gazastriben. Al Jazeera rapporterer, at panikken vokser blandt palæstinenserne i Rafah af den simple grund, at de ikke har andre steder at tage hen, når de israelske kampvogne begynder at rulle mod dem. "Det folk oplever i den sydlige del af Gazastriben, er en stigning i angreb fra luften, landjorden og havet," siger en Al Jazeera-reporter fra Rafah.

"Gaza er et af de tættest befolkede steder på jorden, og Rafah er nu det tættest befolkede sted i Gaza. Enhver form for militær indsats eller luftangreb vil forstærke risikoen for uforholdsmæssige angreb," siger Omar Shaki, direktør for Israel-Palæstina hos Human Rights Watch. Befolkningstætheden i

Rafah rapporteres at være så høj som 22.000 mennesker pr. kvadratkilometer.

Norsk Flygtningehjælp (NF) advarede i en erklæring her til morgen om, at israelske landoperationer i Rafah vil føre til flere civile dødsfald og også risikere at standse humanitære hjælpeoperationer. "En udvidelse af fjendtlighederne kan gøre Rafah til en zone med blodsudgydelser og ødelæggelse, som folk ikke vil kunne undslippe. Der er ingen steder, folk kan flygte hen," siger Angelita Caredda, Flygtningehjælpens regionale direktør for Mellemøsten og Nordafrika. "Forholdene i Rafah er allerede forfærdelige, og en omfattende israelsk militæroperation vil føre til endnu flere tab af civile liv. Hjælpearbejdere har kæmpet med usikkerhed og utilstrækkelig hjælp i månedsvis. Angreb i områder, hvor de leverer mad, vand og husly, betyder, at denne livreddende støtte vil blive vanskeliggjort, hvis ikke helt indstillet."

NF advarede om, at en yderligere forværring af de humanitære forhold i Rafah ville være katastrofal, da der allerede er sygdom og sult blandt den fordrevne befolkning. "En NF-vurdering af ni herberger med 27.400 civile i Rafah viste, at folk ikke havde drikkevand, brusere eller personlige hygiejneartikler. Herbergerne arbejdede med 150% kapacitet, mens hundredvis af fordrevne tilbragte natten på gaden. Der blev rapporteret om sygdomme som hepatitis A, mave-tarmbetændelse, diarré, kopper, lus og influenza alle de steder, der blev undersøgt. Udvidede fjendtligheder i Rafah kan få den humanitære indsats til at kollapse," skriver FN's ReliefWeb i dag med henvisning til NF-rapporten.

Foto: Wikimedia Commons

Hvilken vej til fremtiden? Der er ingen vej tilbage

(EIRNS) – 6. februar 2024

Verden er under forvandling og oplever spændinger og omvæltninger på et niveau uden sidestykke i mange generationer. Fortidens verden vender aldrig tilbage; der vil ikke være nogen tilbagevenden til en behagelig (eller ikke så behagelig) tid fra før i tiden. Om menneskehedens fremtidige vej er en vej til helvede eller til fornuft, er op til os at afgøre.

Tænk på den enorme uro i EU: Vi ser det i de fortsatte og voksende protester mod den anti-vækst, anti-menneskelige "grønne" politik, der ødelægger landbrug og kvægavl. Vi ser det i Ungarns fortsatte afvisning af at optage Sverige i NATO. Vi ser det i de forskellige tilgange, udtalelser og holdninger til staten Israels ødelæggelse af Gaza og dens indbyggere: Da den franske udenrigsminister, Stéphane Séjourné, besøgte Israel, fordømte han "bosættervold" og opfordringer til at begå krigsforbrydelser og insisterede på, at "der under ingen omstændigheder kan ske tvangsforflyttelse af palæstinensere, hverken ud af Gaza eller ud af Vestbredden."

I USA er der en dybtgående forskel mellem det etablerede samfunds synspunkter og de fleste normale amerikaneres. De ser i økonomien ikke Bidens strålende økonomiske opsving, men en voldsom prisinflation på mad, husleje og andre fornødenheder. Mens anglofile "ledere" anser det for en høj prioritet at "støtte" Ukraine (ved kynisk at bruge dets befolkning og territorium til at skade Rusland), er dette af faldende betydning for almindelige mennesker. Den uforbeholdne støtte til Netanyahus afskyelige politik over for Gaza, som man finder på højeste niveau i Washington, afspejles ikke på lokalt plan. Mange byer og amter har vedtaget erklæringer, der

opfordrer til våbenhvile, og den blæsende by, Chicago, er indtil videre den største. Selv medarbejdere, der arbejder i maskinrummet i Washington, væmmes ved den afstumpede ligegyldighed over for menneskeliv, som knusningen af palæstinenserne er udtryk for...

Og i FN lagde Kinas permanente repræsentant ved FN, ambassadør Zhang Jun, ikke fingrene imellem: "Det skal påpeges, at den grundlæggende årsag til de stigende spændinger i Mellemøsten i løbet af de sidste par måneder er den manglende gennemførelse af en våbenhvile i Gaza," sagde Zhang. "Alle parter bør følge den stærke opfordring og den overvældende tilslutning fra det internationale samfund og støtte Sikkerhedsrådet i at tage drastiske skridt for at fremme en øjeblikkelig våbenhvile."

Han stillede et krav til USA: "Vi opfordrer det pågældende land [dvs. USA] til at udvise politisk vilje og beslutsomhed, træffe mere praktiske foranstaltninger for at sikre regional fred og stabilitet, foretage mindre egoistiske geopolitiske afvejsninger og spille den konstruktive rolle, der forventes af det."

De fleste mennesker i Gaza er fordrevet fra deres hjem, som måske ikke engang eksisterer længere. Næsten alle kender nogen, der er blevet dræbt eller såret af israelske militæraktioner. Trængt sammen i et skrumpende område omkring Rafah er befolkningen et let bytte, da en ny, massiv israelsk operation for at rydde en "bufferzone" langs grænsen til Egypten ser ud til at være nært forestående.

I mellemtiden hævder USA og Storbritannien, at de ikke ønsker at udvide kampene, samtidig med at de samarbejder om angreb på Yemen, Irak og Syrien, og Israel engagerer sig i militære aktioner, der krydser grænsen til Libanon. Hvor meget længere vil verden tolerere påstande om "selvforsvar", når de mennesker, der forsvares, er en besættelsesmagt?

Situationen er uudholdelig!

Den gamle politiske orden falder fra hinanden; de gamle magtcentre kan ikke holde. Hvilken fremtid vil der blive skabt for verden? Et styrtdyk ned i helvede eller et nyt paradigme for fred og udvikling; et paradigme, der tilsidesætter barnlige ting?

Valget ligger i de gerninger, vi udfører. Skab stigende engagement omkring de tre handlinger, der opfordres til her i denne erklæring.

Foto: wantedinrome Xpage

Sæt din whiskysjus fra dig og organisér

5. februar 2024

Hvis historikere får mulighed for at se tilbage på menneskeheden i 2024, vil de uden tvivl udpege denne periode som et afgørende øjeblik i historien. Nej, ikke på grund af et opgør mellem "demokrati" og "autokrati" eller mellem "liberale" og "traditionelle" værdier. Heller ikke på grund af en "kulturkrig" eller en kamp om vores nationale eller personlige identitet. Dette øjeblik vil være en afgørende periode, fordi den markerer afslutningen på et system, som ikke længere kan fortsætte med at eksistere, uanset hvilken kultur, ideologi eller politisk system, der overtager magten. Det oligarkiske system er døende, og modstanden mod det vokser sammen med et lidenskabeligt engagement i at opbygge en bedre fremtid.

Verden går i øjeblikket amok, mens de vestlige nationer kaster sig hovedkulds ud i en undergangspolitik. Selvom de hævder, at de vil forhindre konflikten i at sprede sig til Sydvestasien,

synes USA og dets allierede at gøre alt for at sikre, at den rent faktisk eksploderer. Der er løbende blevet foretaget luftangreb mod Yemen, Syrien og Irak, hvilket har opflammet et allerede anspændt miljø, og amerikanske embedsmænd lover, at der ikke er nogen afslutning i sigte. Dette er den korte vej mod en krig med Iran og videre endnu.

Samtidig optrapper Israel sine folkemorderiske handlinger mod palæstinenserne i Gaza og ignorerer åbenlyst den nylige afgørelse fra Den Internationale Domstol fra 26. januar, som beordrer dem til at ophøre med det. Den nylige nedskæring af støtten til FN's hjælpeorganisation for palæstinensiske flygtninge (UNRWA), som er ansvarlig for langt størstedelen af leverancerne af humanitær hjælp til et område, hvor over 90% af indbyggerne allerede står over for "akut fødevaresikkerhed", er endnu et bevis på denne fordærvelse.

Det politiske og moralske svigt i dette system har aldrig været mere tydeligt, om end forfærdeligt, og det åbner et vindue af klarhed for dem, der er parate til at handle. Den særlige erklæring, der blev udgivet i går, "Vidste eller burde have vidst: Regeringer, der er medskyldige i folkedrab, vil ikke kunne påberåbe sig uvidenhed ved den kommende Nürnberg-domstol," er et oplæg til den form for politisk handling, der er brug for nu.

Erklæringen beder borgerne om at organisere sig til følgende øjeblikkelige handlinger:

- 1) Der bør afholdes demonstrationer over hele verden foran ambassaderne eller konsulaterne i de 18 lande, som har indefrosset støtten til UNRWA, med krav om, at de øjeblikkeligt genindfører støtten, øger strømmen af humanitær hjælp til Gaza betydeligt, indfører en øjeblikkelig og permanent våbenhvile og indkalder til en international konference for at udvikle konkrete skridt til at etablere en to-statsløsning for regionen baseret på økonomisk udvikling til gensidig fordel;

2) Byråd og delstatsparlamentar i hele USA og folkevalgte organer i alle lande verden over bør følge eksemplet fra byrådet i Chicago, USA's tredjestørste by, som den 31. januar vedtog en resolution, der erklærede, at de "støtter FN's vedtagelse af resolution 377, kendt som 'Uniting for Peace', som indkaldte til et hastemøde i Generalforsamlingen, der stemte for 'øjeblikkelig humanitær våbenhvile' i Gaza."

3) Alle kongresmedlemmer og senatorer i USA bør få at vide, at de vil blive smidt ud af deres embede, hvis de ikke offentligt giver udtryk for, at de overholder både USA's forfatning og den internationale lov, som vores nation har tilsluttet sig (herunder ICJ's afgørelser), som begge nu kræver handling for at stoppe folkemordet, før det går videre. Folkevalgte personer i andre lande bør også opfordres til at overholde deres tilsvarende juridiske og moralske forpligtelser.

Vejen mod undergang og global krig er kun garanteret, hvis vi ikke handler. Faktisk får historiens tyngde ikke-lineære og uventede modige handlinger til at dukke op – som f.eks. afstemningen i Chicago den 31. januar om en våbenhvile i Gaza. Dette mod og denne indsigt skal bruges bevidst i de kommende dage, så denne proces accelererer betydeligt.

En anden velkommen udvikling er nu kommet fra nationen Nicaragua, som har meddelt nationerne Tyskland, Storbritannien, Canada og Holland, at hvis de ikke ophører med at hjælpe og tilskynde til et folkemord i Gaza, vil Nicaragua anlægge sag mod dem ved Den Internationale Domstol for medvirken til folkemord. Med henvisning til ICJ's beslutning den 26. januar advarer Nicaraguas officielle erklæring til de ovennævnte lande: "Forpligtelsen til at forhindre folkedrab opstår og begynder, når der er en risiko for, at det sker; faktisk når det er sandsynliggjort, at det sker eller kunne ske. Denne mulighed er nu hævet over enhver tvivl og diskussion." [Nicaragua inkluderer disse landes stop for penge til UNWRA som et eksempel på, hvordan "de fortsætter med at se bort fra deres forpligtelser og aktivt fremmer overtrædelser

af folkerettens regler.”].

Denne lille nations handling bør yderligere inspirere alle i verden til at blive en katalysator for det gode for menneskeheden i denne farlige tid. Sørg for at sprede ovenstående erklæring vidt og bredt, og organiser en eller flere af ovenstående aktioner. Send alle rapporter eller udviklinger, du støder på, tilbage til os i LaRouche-bevægelsen, da vi vil fortsætte med at evaluere denne situation dag for dag.

Hvad vil du være i stand til at svare, når du bliver spurgt: Hvad foretog du dig i den store krise i 2024?

Foto: CCWafa

“Vidste eller burde have vidst”: Regeringer, der er medskyldige i folkedrab, vil ikke kunne påberåbe sig uvidenhed ved det kommende Nürnberg-tribunal

Den 4. februar 2024

Vi opsummerer den strategiske situation, og hvad der må gøres for øjeblikkeligt at vende den nuværende fremstormen mod folkemord og global krig, som følger:

Den Internationale Domstol (ICJ) afsagde den 26. januar 2024

kendelse om, at det er sandsynliggjort, at Israel aktivt udfører folkedrab på det palæstinensiske folk i Gaza, som den sydafrikanske regering har anklaget dem for.

ICJ beordrede endvidere, at "Tredjestater skal derfor også handle uafhængigt og øjeblikkeligt for at forhindre folkedrab fra Israels side, og for at sikre at de ikke selv overtræder folkedrabskonventionen ved at hjælpe eller bistå med at begå folkedrab. Dette pålægger nødvendigvis alle stater en forpligtelse til at ophøre med at finansiere og bistå Israels militære aktioner, som med al sandsynlighed er folkemord," som den sydafrikanske udenrigsminister Naledi Pandor udtalte den 31. januar.

ICJ's afgørelser er bindende for deltagende regeringer og ansvarlige embedsmænd i disse regeringer, og Israel blev givet 30 dage til at rapportere tilbage til domstolen og dokumentere sin overholdelse af domstolens kendelse.

I stedet for at følge domstolens krav har Israel og dets vigtigste internationale allierede arrogant ladet hånt om disse afgørelser, fra det øjeblik de blev udstedt den 26. januar 2024.

Den 26. januar, samme dag som ICJ's kendelse blev afsagt, gik Israels og USA's regeringer sammen om at suspendere al finansiering til UNRWA, som leverer langt størstedelen af den livsvigtige humanitære hjælp til Gaza, og gjorde dette på baggrund af et tvivlsomt israelsk sagsdokument, som anklagede et dusin UNRWA-ansatte (ud af 13.000 i Gaza og 30.000 i regionen) for at arbejde sammen med Hamas, et hemmeligt sagsdokument, som endnu ikke er blevet offentliggjort.

I alt 17 lande (USA, Tyskland, Sverige, Japan, Frankrig, Schweiz, Canada, Storbritannien, Holland, Australien, Italien, Østrig, Finland, New Zealand, Island, Rumænien, Estland) har nu fastfrosset deres finansiering af UNRWA, hvilket garanterer, at den truende hungersnød, der nu rammer 2,3

millioner mennesker i Gaza, vil blive til en reel hungersnød med hundredtusindvis af døde, da UNRWA's finansiering helt forsvinder inden udgangen af februar.

Den 30. januar meddelte det israelske forsvarsministerium, at de oversvømmer tunnellerne i Gaza med havvand, hvilket forudsigeligt nok ikke kun vil dræbe både Hamas og gidsler, men også ødelægge muligheden for at have ferskvand eller landbrug i regionen i årtier.

Den 4. februar stod IDF's (Israels) styrker klar i udkanten af Rafah i det sydlige Gaza og forberedte sig på at indlede et omfattende militært angreb på de over 1 million desperate palæstinensere, som IDF har drevet dertil fra andre dele af Gaza, for at gennemtvinge en politik, som ICJ har karakteriseret som "et sandsynligt folkemord," og som derfor kunne ende med at blive den "endelige løsning på det palæstinensiske problem."

De kombinerede militære styrker fra USA og Storbritannien – de to lande, der er mest direkte ansvarlige for at finansiere, bevæbne og udløse den nuværende israelske affolkningskrig mod Palæstina – iværksatte luftangreb i weekenden den 3.-4. februar mod udvalgte "fjendtlige mål" i Yemen, Irak og Syrien med den åbenlyse hensigt at indgyde "chok og ærefrygt" for at skræmme hele verden til underkastelse.

Denne udvikling truer nu med at sprede krigen i Sydvestasien til Iran og opsluge hele regionen i krig, som hurtigt kan blive en atomar Tredje Verdenskrig. Derfor opfordres der til følgende øjeblikkelige handlinger:

- 1) Der bør afholdes demonstrationer over hele verden foran ambassaderne eller konsulaterne i de 18 lande, der har indefrosset støtten til UNRWA, med krav om, at de øjeblikkeligt genindfører støtten, øger strømmen af humanitær hjælp til Gaza betydeligt, indfører en øjeblikkelig og permanent våbenhvile og indkalder til en international

konference for at udvikle konkrete skridt til at etablere en to-statsløsning for regionen baseret på økonomisk udvikling til gensidig fordel;

2) Byråd og delstatsparlamentar i hele USA og folkevalgte organer i alle lande verden over bør følge eksemplet fra byrådet i Chicago, USA's tredjestørste by, som den 31. januar vedtog en resolution, der erklærede, at de "støtter FN's gennemførelse af resolution 377, kendt som 'Uniting for Peace', som indkaldte til et hastemøde i Generalforsamlingen, der stemte for 'øjeblikkelig humanitær våbenhvile' i Gaza."

3) Alle kongresmedlemmer og senatorer i USA bør få at vide, at de vil risikere at blive afsat, hvis de ikke offentligt giver udtryk for, at de overholder både USA's forfatning og den internationale lov, som vores nation har tilsluttet sig (herunder ICJ's afgørelser), som begge nu kræver handling for at stoppe folkemordet, før det udvikler sig yderligere. Valgte embedsmænd i andre lande bør også opfordres til at overholde deres tilsvarende juridiske og moralske forpligtelser.

Alle regeringer rundt om i verden, alle offentlige embedsmænd, er nu advaret: Det er ikke kun sådan, at de "burde have vidst", hvad der skete i Gaza på deres vagt; de ved det nu. Og historien – og en sandsynlig kommende Nürnberg-domstol – vil dømme dem derefter.

Foto: ICJ

USA, Storbritannien og Israel

optrapper dræbertaktikken

Ikke korrekturlæst

3. februar 2024. Inden for den første uge efter Den Internationale Domstols (Verdensdomstolens) beslutning om, at Israel skal stoppe aktiviteterne i Gaza, som klart kan betegnes som folkedrab (i juridisk forstand), har Israel, USA, Storbritannien og en flok støtter optrappet både de umiddelbare drab i de palæstinensiske områder og også de regionale stridigheder, som kan resultere i verdenskrig. Anglosfæren tager alle dødbringende midler i brug på vegne af deres morderiske "regelbaserede orden": bombing, mobning i FN og bevidst afskæring af ressourcer til desperate mennesker.

Selvom det er farligere, gør det dem mere sårbare over for nederlag. Maksimal, hurtig indsats fra enkeltpersoner og grupper overalt kan være afgørende, da hele verden ser på. Ved afslutningen af det ugentlige møde i Den Internationale Fredskoalition i går opfordrede Schiller Instituttets leder Helga Zepp-LaRouche folk til at intensivere: Kræv en våbenhvile i Gaza, kræve en genoprettelse af UNRWA's (FN's Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge) funktion og humanitær hjælp af enhver art.

Den 2. februar bombede USA 85 mål på syv lokaliteter i det østlige Syrien og vestlige Irak og udtalte, at "dette er starten" på mere, som de erklærer er gengældelse mod Irans stedfortrædere for tre amerikanske soldater, der blev dræbt den 28. januar i Syrien-Jordan-regionen, hvor der ikke er nogen begrundelse for, at amerikanske styrker overhovedet er til stede. Team Biden gentager den hule påstand om, at amerikanske angreb ikke vil gå ind i Iran, blot bombe alle andre steder. Storbritannien meddelte i dag sin "uforbeholdne" støtte til USA's ret til at udføre disse angreb.

Tidligt i morges, og igen sent på dagen, bombede USA og

Storbritannien sammen Houthi-anlæg i Yemen, hvilket angriberne erklærer udelukkende er for at beskytte deres skibsfart i regionen, og ikke har noget at gøre med Israels drab i Gaza. Aftenens luftangreb ramte angiveligt 36 mål på 13 steder i seks provinser. Den amerikanske forsvarsminister Lloyd Austin hylkede angrebet som en "kollektiv aktion", der ikke kun involverede Storbritannien, men også Australien og Canada, Holland og Danmark samt Bahrain.

I selve Gaza blev ressourcerne i sidste uge beskåret med over to tredjedele til UNRWA, som i trekvart århundrede har været den vigtigste livlineorganisation med ansvar for husly, vand, uddannelse og andre fornødenheder til palæstinenserne, som hele tiden har været forhindret i at etablere deres egen uafhængige stat. USA, Storbritannien og 16 andre lande suspenderede deres støtte til UNRWA, hvilket de begrundede med Israels ikke-undersøgte beskyldninger til USA om, at nogle palæstinensere, der arbejdede for UNRWA, var involveret i Hamas' grusomheder mod Israel den 7. oktober.

Endelig gik USA imod et initiativ fra Algeriet i FN, og i forlængelse heraf gik de imod hele Den Arabiske Liga med 22 nationer i går, for at modsætte sig gennemførelsen af Den Internationale Domstols kendelse fra 26. januar om, at Israel skal ophøre med folkemorderiske aktiviteter i Gaza.

Rækkefølgen af diplomatiske begivenheder: Algeriet, som er nyt medlem af FN's Sikkerhedsråd fra og med i år, krævede et møde i FN's Sikkerhedsråd for at diskutere gennemførelsen af ICJ's afgørelse fra den 26. januar, hvilket møde blev afholdt den 31. januar; og på det tidspunkt sendte Algeriet teksten til en resolution fra FN's Sikkerhedsråd i omløb, som opfordrede til at øge den humanitære bistand og lignende foranstaltninger. (Teksten er indtil videre ikke offentliggjort).

Den 1. februar blev Algeriets fulde tekstudkast sendt til alle de 14 andre medlemmer af FN's Sikkerhedsråd. Allerede dagen efter, den 2. februar, meddelte den amerikanske ambassadør

Linda Thomas-Greenfield, at USA modsætter sig Algeriets initiativ. Ifølge FN's Sikkerhedsråds protokol betyder det, at resolutionen vil mislykkes, hvis og når udkastet kommer til afstemning, fordi en enkelt nej-stemme blandt de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd er nok til at få en resolution til at mislykkes.

Derfor øger USA, med Storbritannien "standhaftigt" ved sin side, angrebene i hele regionen og modsætter sig ethvert diplomatisk forsøg på at finde en løsning og vise medfølelse. USA's udenrigsminister Antony Blinken har dette mandat, når han i dag tager på sin femte rejse til regionen, hvor han frem til den 8. februar besøger Saudi-Arabien, Egypten, Qatar, Israel og Vestbredden.

I Gaza er der mindst 100.000 døde, sårede, savnede eller formodede døde, og dertil kommer over 2 millioner i dårlig helbredstilstand. Sådan blev situationen beskrevet i går på Verdenssundhedsorganisationens ugentlige møde af WHO's administrator for Gaza, Dr. Rik Pepperkorn, der talte fra Jerusalem. Disse 100.000 er 4,3 % af Gazas samlede befolkning.

Vi er nødt til at handle.

Foto: UN Photo/Mark Garten

Grusom optrapning mod Gaza skaber et enormt potentiale for forandring

Feb. 1, 2024 (EIRNS) – Den modbydelige beslutning fra USA, Storbritannien, Tyskland, Italien, Holland og Schweiz om at

suspendere deres finansiering af FN's hjælpeorganisation for palæstinensiske flygtninge (UNRWA), som er den vigtigste leverandør af hjælp til den belejrede befolkning i Gazastriben, og bekræftelsen fra IDF-kilder om, at Hamas' tunneler bliver oversvømmet med vand, tegner tilsammen et billede af mord og tvangsforflytning.

“Domicilet” i Gaza – ødelæggelsen af steder at bo – som The Guardian på slående vis har dokumenteret i visuel form, fortæller om en vision for Gaza, som kun omfatter få palæstinensere, hvis overhovedet nogen.

Den verdensomspændende vrede og fordømmelse af Israels militære politik, som Den Internationale Domstol med overvældende flertal kendte skyldig i et sandsynligt folkedrab, vil ikke aftage.

Det er ikke et problem, der vil forsvinde, som kan skubbes ind under gulvtæppet, som kan udskydes.

En føderal dommer i Californien, som blev tvunget til at afvise en sag mod Biden og to af hans embedsmænd på grund af inhabilitet, beklagede: “Der er sjældne tilfælde, hvor det foretrukne resultat er utilgængeligt for domstolen. Dette er en af disse sager.” Dommeren konkluderer: “Domstolen er begrænset af tidligere sager og opdelingen af vores koordinerede regeringsgrene til at afholde sig fra at udøve myndighed i denne sag. Men som ICJ afgav kendelse om, er det sandsynligt, at Israels adfærd kan sidestilles med folkedrab. Denne domstol bønfalder de sagsøgte om at undersøge resultaterne af deres uforbeholdne støtte til den militære belejring af palæstinenserne i Gaza.”

Tidligere står der i kendelsen: “Både sagsøgernes ubestridte vidneudsagn og den ekspertudtalelse, der blev fremlagt under høringen om disse begæringer, samt udtalelser fra forskellige embedsmænd i den israelske regering tyder på, at den igangværende militære belejring i Gaza har til formål at

udrydte et helt folk og derfor sandsynligvis falder ind under det internationale forbud mod folkedrab." Dommeren erkendte, at "denne domstol er forpligtet til at holde sig inden for grænserne af sin retslige kompetence," men insisterede på, at "det er ethvert individs forpligtelse at konfrontere den nuværende belejring af Gaza."

Den regionale presse, herunder i Saudi-Arabien, spreder budskabet om handlinger i USA, Israels største støtte, der går ind for våbenhvile. Rapportering om den afgørende stemme fra Chicagos borgmester til fordel for en opfordring til våbenhvile hjælper verden med bedre at forstå meningsforskellene i USA og isolationen af synspunktet fra Washingtons såkaldte Beltway.

I mellemtiden er hele verden under forandring. Kina er blevet den første nation, der har accepteret en ambassadør fra Taliban-regeringen i Afghanistan. De Forenede Arabiske Emirater har netop indviet en ny dollarfri finansiel platform ved at betale Kina med en digital version af de Forenede Arabiske Emiraters dirham.

NATO's nationer kan og skal deltage i den forandring, der fejer hen over verden, hvor et nyt paradigme for politik og økonomi giver mulighed for at undslippe imperiernes og oligarkiernes verden og gøre op med sådanne barnlige ting for altid.

En meget synlig demonstration af dette potentiale ses i de enorme forsamlinger af landmænd over hele Europa, herunder omkring 1.300 i Bruxelles for at udfordre EU-bureaukraterne, som støt har øget anti-landmands- og anti-fødevarerpolitikken. Der er allerede opnået nogle indrømmelser, men landmændene, der lever af at producere og skabe mad, der kan brødføde mennesker, er ikke tilfredse med halvhjertede tiltag.

Intet mindre end en afvisning af malthusiansk anti-vækst "grøn" politik vil være nok!

Vil den indsigt i fysisk økonomi, som landmændene giver befolkningerne i deres nationer gennem deres handlinger, spille en rolle som drivkraft for en økonomisk renæssance med stigende produktivitet? En renæssance med voksende niveauer af stadig mere koncentreret energi, som gennem det syntetiske miljø, der skabes af avanceret infrastruktur, bringes i anvendelse på den potentielle arbejdskraft?

En sådan mission kan forene nationerne i det såkaldte Globale Nord og Globale Syd, nationerne i de "udviklede" og "udviklende" sektorer.

Betingelserne er til stede for at opgive fejlslagne aksiomer. Hvordan vil du agere for at fremme udviklingen af en metode til at erstatte dem?

Foto: UNRWA Facebook page

Kun en international mobilisering af millioner kan befri USA!

Ikke korrekturlæst

2. februar 2024

Mens du læser dette, er den uerkendte krig mod Iran, "fase tre" i Global NATO's krig med Rusland og Kina – først Ukraine, så Gaza – ved at blive lanceret af Biden-administrationen. Tre steder i Irak og fire i Syrien blev angrebet og bombet med 125 stykker "præcisionsammunition". Samtidig med disse angreb dukkede Biden op på Dover Air Force Base i Delaware sammen med forsvarsminister Lloyd Austin og general Charles Q. Brown,

formand for generalstabscheferne, for at udtrykke respekt for de jordiske rester af sergent William Jerome Rivers, 46, fra Carrollton i Georgia, specialist Kennedy Ladon Sanders, 24, fra Waycross i Georgia, og specialist Breonna Alexsondria Moffett, 23, fra Savannah i Georgia.

Regeringen forsøgte således kynisk at udnytte den utrøstelige sorg hos familierne til de tre amerikanske soldater, som "døde patriotisk" ved at blive dræbt unødvendigt i det nordøstlige Jordan på militærbasen "Tower 22" – præcis den slags sted, som senator Rand Paul beskrev som udelukkende egnet til at gøre amerikanske soldater til "skydeskiver", der venter på at blive angrebet. Biden og Pentagon var i stand til at misbruge de døde soldater, som allerede var forrådt af deres udsendelse i fare, en sidste gang, selv i døden. Så "Biden og de høje herrer" dukkede op i Dover, lige længe nok til at vifte med deres blodige skjorter, for at indlede endnu en fase i den globale "Great Game"-konflikt.

Man kan stoppe op og overveje, hvordan en sådan "Biden-adfærd" ser ud for den russiske præsident Vladimir Putin. Putin var ved magten på tidspunktet for USA's 11. september 2001. Tror han, den tidligere leder af den føderale sikkerhedstjeneste (FSB), på den officielle fortælling om den dag? Hvad mener Putin i kølvandet på den stadig uforklarlige 7. oktober 2023 "total fiasko for den israelske efterretningstjeneste" – en fiasko, der ikke resulterede i afskedigelse af nogen, næsten fire måneder efter angrebet? Hvad mener han om USA's, briternes og israelernes fælles indsats for at affolke Gaza? Hvad tænker Kinas Xi Jinping, mens USA annoncerer sin hensigt om at gå i krig mod "den virkelige trussel, Kina?"

Da Putin og det russiske folk for nylig fejrede 80-årsdagen for sejren ved belejringen af Leningrad den 27. januar 1944 og den sovjetiske triumf ved Stalingrad i 1943 (hvis 2,2 millioner ofre markerer det som det blodigste slag i hele menneskehedens historie), hvad må de så have konkluderet om englændernes forsætlige hukommelsestab over for disse

begivenheder? "Sovjetunionen betalte den hårdeste pris: Selvom tallene ikke er præcise, anslås det, at 26 millioner sovjetiske borgere døde under Anden Verdenskrig, herunder så mange som 11 millioner soldater. På samme tid led tyskerne tre fjerdedele af deres krigstab i kampen mod Den Røde Hær," skrev Ishaan Tharoor i Washington Post i maj 2015. "Det var de vestlige allieredes ekstreme held, at russerne, og ikke de selv, betalte næsten hele 'slagterregningen' ... og accepterede 95% af de militære tab for de tre stormagter i den store alliance," skrev den britiske historiker Max Hastings i bogen *Inferno: En verden i krig, 1939-1945*. Hvilke konklusioner ville du drage i lyset af den nuværende NATO/Rusland-"Ukraine"-krig, praktisk talt det samme militære område som for 80 år siden, hvis du var det russiske militær, hvis du var præsident Vladimir Putin, hvis du så Gaza, i kølvandet på Den Internationale Domstols afgørelse og den engelske verdens reaktion på den, som Rusland eller Kina ville se det?

"Holocaust overskygger ... planer, der omfattede endnu flere drab. Hitler ønskede ikke kun at udrydde jøderne; han ønskede også at ødelægge Polen og Sovjetunionen som stater, udrydde deres herskende klasser og dræbe titusindvis af slaviske folkeslag," bemærker den amerikanske historiker Timothy Snyder i sin bog *Bloodlands: Europa mellem Hitler og Stalin*. Kan den kendsgerning glemmes i nutidens Rusland?

Sidste lørdag reflekterede Vladimir Putin over, at "27. januar er en af de vigtigste datoer i vores fælles nationale historie. På denne dag i 1944 ophævede soldater fra Den Røde Hær fuldstændig belejringen af Leningrad. Et år efter, i 1945, befriede de Auschwitz." I går, på 81-årsdagen for sejren ved Stalingrad, talte Putin i Tula, lige syd for Moskva, til 600 videnskabelige arbejdere, ingeniører, journalister, læger og andre og sagde: "I dag er dagen for Ruslands militære ære. Vi markerer 81-årsdagen for nazisternes nederlag i slaget om Stalingrad. Heltene i dette slag ved Volga-floden omfattede ingeniører og arbejdere.... Du ved, jeg er kommet til at tænke

på noget, der ligger mig meget på sinde, eftersom jeg er født i Leningrad. På nogle af vores fabrikker, som Putilovsky-fabrikken, når fjenden nærmede sig værkstederne, greb arbejderne rifler eller stormgeværer og gik ud for at afværge angrebene. Når fjenden var slået tilbage, gik de tilbage til deres maskiner og genoptog arbejdet. Det var sådan, de arbejdede. Kan nogen besejre en nation som denne? Aldrig.”

Det må koldt og nøgternt erkendes, at befolkningen i USA i særdeleshed, såvel som i den transatlantiske verden, for at overleve den overhængende fare for atomkrig, en fare, som ikke vil blive erkendt af dens vrangforestillede politiske ledere i tide, må tilslutte sig den internationale offentligheds utvetydige afvisning af folkedrab, som det “sandsynlige folkedrab” i Gaza nu utvetydigt er blevet belyst af Den Internationale Domstols afgørelse den 26. januar. En måde at gøre det på er at omgøre 18 nationers nedskæring af støtten til FN’s Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge (UNRWA) gennem øjeblikkelige demonstrationer og andre offentlige aktioner, uanset størrelse, i alle disse nationer. Indtil videre er der ikke påvist nogen gyldighed i anklagerne mod UNRWA, som har fungeret siden 1949, som ville kræve tilbagetrækning af dets livsvigtige midler, selv hvis der var en gyldig grund til at mistænke enkeltpersoner for noget – hvilket i øvrigt endnu ikke er bevist. UNRWA-personales kontakt med Hamas er ikke bevis for noget som helst. Eftersom Hamas har været den juridisk anerkendte regering i Gaza siden 2005, ville det være teknisk såvel som fysisk umuligt for nogen administration eller udbetaling af hjælp i Gaza at være blevet udført, uden at UNRWA havde været i kontakt med Hamas, som er regeringen i det besatte Gaza-område.

I USA skal de 200 kongresmedlemmer, der har fordømt Sydafrika for overhovedet at anlægge sag mod Israel, ud over at gribe ind for straks at genoprette UNRWA’s finansiering, anklages for deres medvirken til at fremme de forhold, der f.eks. kan muliggøre den umiddelbart forestående død af måske så mange

som 50.000 palæstinensiske børn, der er ved at komme til verden. Titusinder af disse børn og deres mødre kan dø i de kommende dage og uger, berøvet mad og andre fornødenheder, direkte som følge af den "beklagelige nødvendighed", at de ifølge Netanyahu-regimet skal henrettes i "den israelske ret til selvforsvars navn." Sejren i denne uge for en resolution om våbenhvile i Chicagos byråd, selvom den er lille, viser også amerikanerne, hvordan en demokratisk proces kan og bør fungere i en suveræn republik.

Wall Street Journals overskrift som svar – "Chicago stemmer på Hamas" – viser ikke blot galskaben, men også panikken hos en engang så intelligent elite. Er de ikke klar over, at der bliver nødt til at være et forlig, der involverer Hamas – medmindre der sker en masseudryddelse? Som rapporteret nedenfor: "Hamas studerer stadig den Qatari-mæglede gidselaftale, men ... Hamas insisterer på en permanent våbenhvile for gidselaftalen, og blandt de tusindvis af palæstinensiske fanger, der skal løslades, er Marwan Barghouti og lederen af PFLP, Ahmad Saadat." Netanyahu, som er modstander af en palæstinensisk stat, vil gøre alt for at forhindre det.

For to dage siden sagde den sydafrikanske udenrigsminister Naledi Pandor til journalister: "Vi mener, at afgørelsen (fra Den Internationale Domstol) gør det klart, at det er sandsynliggjort, at der finder folkedrab sted mod det palæstinensiske folk i Gaza. Dette pålægger nødvendigvis alle stater en forpligtelse til at ophøre med at finansiere og lette Israels militære handlinger, der, som domstolen har påpeget, sandsynligvis er folkedrab." Hun sagde også: "Jeg kan ikke være uærlig. Jeg mener, at domstolens afgørelser er blevet ignoreret. Hundrevis af mennesker er blevet dræbt i de sidste tre eller fire dage. Og Israel mener tydeligvis, at de har ret til at gøre, som de vil."

Om tre uger vil Israel, og verden, have et historisk møde. De 30 dage vil være gået, og Israel vil enten have efterkommet

IJC eller højst sandsynligt ikke have gjort det. Hvad vil verden så gøre? Det vil ikke være muligt at gå tilbage fra sandhedens øjeblik. Men mens det øjeblik nærmer sig, dør palæstinenserne; spædbørn, inklusive de ufødte, sulter ihjel. Det har ikke forhindret malthusianerne i NATO i at forsøge at slå dem ihjel. Individuelle byrådsmedlemmer, individuelle lovgivere, individuelle advokater, individuelle uafhængige kandidater til embeder som New Yorks LaRouche uafhængige amerikanske senatskandidat Diane Sare er trådt frem. Men nu er det tid, og det er alle de folkevalgtes pligt, at handle. På hvilken side af historien vil du stå?

Foto: EIR

Israels sponsorer reagerer på verdens krav om at stoppe folkemordet ... ved at optrappe forbrydelsen

31. januar 2024

Den 26. januar afsagde Den Internationale Domstol (ICJ) i Haag en bindende kendelse om, at Sydafrika havde fremlagt en " troværdig sag" om folkedrab begået af Israel, og beordrede desuden, at Israel øjeblikkeligt skulle indstille alle sådanne handlinger i Gaza, mens en fuld undersøgelse blev gennemført. ICJ krævede også, at Israel indgav en statusrapport til domstolen inden for 30 dage.

Reaktionen fra de britiske og amerikanske kontrollører af Israels Netanyahu-regering har været at fordoble den

folkedrabsforbrydelse, som de er anklaget for – næsten som om de vil afslutte arbejdet med at udslette 2,3 millioner palæstinensere i Gaza, inden måneden er omme.

For det første: Samme dag som ICJ afsagde sin kendelse, den 26. januar, afslørede den israelske regering på dramatisk vis et hemmeligt dossier, der angiveligt indeholdt "beviser" for, at et dusin medarbejdere fra UNRWA (FN's Hjelpeorganisation for palæstinensiske flygtninge i Mellemøsten) havde deltaget i Hamas' angreb på Israel den 7. oktober. Selvom der ikke er blevet offentliggjort nogen beviser for beskyldningerne, gjorde udenrigsminister Blinken alt hvad han kunne for hurtigt at puste anklagerne op ved at forsikre, at beviserne fra Israel er "meget troværdige", og i alt 15 lande – anført af USA, Storbritannien og Tyskland – suspenderede øjeblikkeligt al finansiering af UNRWA. Dette FN-agentur er den vigtigste kilde til humanitær hjælp til palæstinenserne; uden det vil truslen om hungersnød i Gaza blive til en faktisk hungersnød.

Rep. Alexandria Ocasio-Cortez (D-NY) udtrykte det enkelt: "At afbryde støtten til @UNRWA – den primære kilde til humanitær hjælp til mere end 2 millioner gaza-indbyggere – er uacceptabelt. Blandt en organisation med 13.000 FN-hjælpearbejdere er det uforsvarligt at risikere, at millioner sulter på grund af alvorlige beskyldninger mod 12 personer."

For det andet: Knap fire dage senere, den 30. januar, meddelte Israels forsvarsstyrker (IDF) offentligt, at det israelske militær oversvømmede Hamas' tunneler i Gaza med havvand. Formålet er ikke kun at dræbe alle i tunnellerne, både Hamas og gidsler; det vil også gøre hele regionen ubeboelig for mennesker, dyr og planter i årtier fremover. Den 23. december 2023 bragte det britiske dagblad Guardian en kommentar fra en ekspert i hydrologi, der har arbejdet i Palæstina for FN, Mark Zeitoun, direktør for Geneva Water Hub og professor ved Geneva Graduate Institute. Hvis man pumper havvand ned i den porøse sandjord i Gaza, vil det uundgåeligt sive ned i det grundvandsmagasin, som de 2,3 millioner indbyggere er

afhængige af for at få omkring 85 % af deres vand, hævdede Zeitoun. "At oversvømme ferskvandsmagasinet med havvand vil være i strid med alle de normer, menneskeheden nogensinde har udviklet, herunder de miljømæssige sider af international humanitær lov/krigsregler og de seneste principper om beskyttelse af miljøet i forbindelse med væbnede konflikter og alle de fremskridt, der er gjort i retning af at kriminalisere skade på det naturlige miljø: miljømord."

"Det ville ødelægge levevilkårene for alle i Gaza," sagde Zeitoun. "Jeg siger livsbetingelserne, fordi jeg mener, at det er et af elementerne i folkedrab i henhold til FN-konventionen, den delvise eller fuldstændige fysiske ødelæggelse af de betingelser, der er nødvendige for et folks liv."

Netanyahu-regeringen – som ikke kunne gøre det, den gør nu, uden opbakning fra Washington og London – var aktivt involveret i disse folkedrabsforbrydelser, selv da FN's Sikkerhedsråd mødtes den 31. januar for at diskutere, hvordan man kunne sikre den "bindende virkning" af ICJ's beslutning om, at Israel skulle stoppe blodbadet. Hver dag, der går uden denne håndhævelse, betyder endnu en dag med folkedrab, som menneskeheden vil bære på sin samvittighed. Vi opfordrer jer derfor til at deltage i International Peace Coalitions ugentlige møder hver fredag morgen for at slutte jer til andre rundt om i verden, som også føler sig tilskyndet til at handle.

Der er også bredere strategiske konsekvenser. Verden bevæger sig mod bristepunktet på flere fronter, advarede Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche i dag, som ikke kan holde. Disse inkluderer Gaza og den omsiggribende krig i Sydvestasien; den voksende protestbevægelse af landmænd og bredere lag af befolkningen i Europa; det farligt eksplosive miljø, der piskes op omkring grænse-krisen i USA, midt i præsidentvalgkampen; og selvfølgelig det underliggende sammenbrud af hele det vestlige finanssystem, som er den

egentlige årsag til alle de andre kriser.

Det, Israel nu gør med amerikansk, britisk og tysk opbakning, vil ikke blive glemt af nationerne i det Globale Syd, uddybede Zepp-LaRouche, og kan føre til et ødelæggende brud mellem Nord og Syd. Det, menneskeheden har brug for, er ikke en sådan splittelse, men at nationerne i Nord og Syd samarbejder om en politik for fælles højteknologisk fysisk-økonomisk udvikling, som Lyndon LaRouche arbejdede for i et halvt århundrede – og gid fanden havde Wall Streets og City of Londons spekulative gældsboble. Møderne mellem BRIKS-Plus-nationerne vil have dette spørgsmål på deres dagsorden i løbet af 2024, og de er de naturlige allierede for den voksende anti-krigsbevægelse og andre demonstranter i Nordens nationer.

Foto: ICJ

Et udbrud af offentlig fornuft

Ikke korrekturlæst.

30. januar 2024. Det har været svært at rumme den daglige nedslagning i Gaza, for slet ikke at tale om den forvarsel om en nært forestående undergang, der venter på den dag, hvor det bliver kendt, at en ny epidemi er blevet født – født ud af den dødelige blanding af 1,9 millioner fordrevne palæstinensere, hvoraf de fleste har gennemlevet en vinter udsat for elementerne, indespærret uden ordentlig næring, uden rent vand, uden ordentlig sanitet, i overfyldte midlertidige lejre.

Det tog næsten 100 dage, før et vigtigt organ i Vesten, Den Internationale Domstol, rent faktisk kunne give stemme til

rædslerne og skabe mulighed for helbredelse. Fra Vestbredden identificerede pastor Munther Isaac fra Betlehem den 28. januar, hvad Sydafrika havde opnået før IJC den 11. januar: "Jeg tror, at ICJ kan blive et skelsættende punkt i vores historie, fordi det viste, hvad splittelsen er ... Jeg tror, at ICJ's drøftelser, og hvordan landene reagerer på det, tydeligt viser, hvor folk står i dag, og hvor landene står i dag. Gaza er lige nu verdens moralske kompas, og det er vigtigt, hvor folk står i forhold til det folkemord, der finder sted i Gaza lige nu. Enten retfærdiggør man folkedrabet, eller også står man virkelig sammen med menneskeheden og er solidarisk med de undertrykte. For mig er dette det vigtigste moralske og etiske element i ICJ, fordi det deler vores verden."

Schiller Instituttets opråb med titlen " Den Internationale Domstols mandater: Det moralske univers' bue bøjer sig mod retfærdighed!", beskriver bestemt onsdagens drøftelser i FN's Sikkerhedsråd om en resolution, der skal holde Israel til ilden, både med hensyn til at gennemføre ICJ's juridiske ordrer om at stoppe drabene og at sende øjeblikkelig og tilstrækkelig hjælp ind i Gaza. Men det er ikke kun et spørgsmål for diplomater i FN. USA, dets repræsentanter og alle borgere får en chance for at påbegynde deres egen genopretning.

Opfordringen konkluderer: "Det modige standpunkt, som Nelson Mandelas Sydafrika indtog på vegne af menneskeheden, og derfor på vegne af palæstinenserne, må nu overtages af os alle, mens vi bringer skam over det angloamerikanske etablissement og dets medskyldige, så de afslører sig selv over for verden. Og mens det er dem, der begår krig og folkedrab, er det os, der forhindrer det – hvis vi vælger at gøre det."

Vil det være Storbritannien eller USA eller begge, der besudler sig selv med et veto mod en sådan resolution? Eller bliver onsdag måske den dag, hvor skammen bliver for stor at bære? Og hvis nogen nedlægger veto, hvor meget mere opsat vil Generalforsamlingen så være på at rette op på tingene? Pointen

er, at uanset hvad der blev gjort mod Sydafrikas befolkning i løbet af årene med apartheid, så har de formet sig selv til en moralsk kraft, der er i stand til at give verden et klart valg. Så det kan være meget sjovere, mere vidunderligt, at handle moralsk end at besudle sig selv.

Landmænd i Grækenland, Frankrig og Tyskland går forrest med traktoroptog og offentlige aktioner og siger, at det vanvittige i at udhule produktionen må høre op. Ligesom sydafrikanerne har landmændene også gjort sig selv til en moralsk kraft, simpelthen fordi de insisterede på et levebrød, som er nødvendigt for menneskeheden.

Kald det et udbrud af offentlig fornuft, eller hvad som helst – men det er en dyrebar gave, der ikke må spildes. Sørg for ikke at gøre det.

Foto: Teemu Mäntynen; CC0

Der er ingen anden udvej end en omfattende forandring

29. januar 2024

Sidste uges afgørelse fra Den Internationale Domstol (ICJ) i Haag har sat verdens dynamik i skarpt relief. Det har altid været en misforståelse at diskutere krigen i Gaza som et spørgsmål om Israels besættelse og Hamas' efterfølgende reaktion på den. Selv om det bestemt spiller en rolle, er det en kontrolleret faktor, blot en spiller på scenen i et dårligt instrueret drama. Men det er ikke desto mindre instrueret.

Dette er det egentlige emne for ICJ's afgørelse i sidste uge –

ikke Israels gennemførelse af et folkemord i Gaza, men den bevidste billigelse af dette folkemord fra den udøvende parts side, som samtidig dækker sig ind under et slør af anstændighed og moralsk lederskab. Det angloamerikanske etablissement og dets "regelbaserede orden" står anklaget, uregerligt, foran verden, mere åbenlyst end nogensinde før.

Det sker på en helt lovlig måde, midt i et nærmest vildt oprør, der kommer fra alle retninger. Over hele Europa vokser en protestbevægelse af landmænd og producenter, der endelig siger, at "nok er nok", når det gælder den politik, der skubber dem mod udryddelse. I den anden ende af spektret er der en migrantkrise ude af kontrol, som griber både Europa og USA, og der er ikke meget, der tyder på egentlige løsninger. Begge kriser er dog resultatet af den samme folkemorderiske anti-vækstpolitik, blot i forskellige manifestationer.

Samtidig er NATO's krig i Ukraine endt i en blindgyde, ikke kun på grund af Ukraines kollapsende logistik, men også på grund af støtten fra de allierede. "Allierede" er her et begreb, der har fået en helt ny betydning. Det seneste i dette drama er et nyt dokument, der afslører bred støtte i EU til afpresning af Ungarn, herunder kollaps af landets markeder, valuta, lånemuligheder og jobmarked. Og efter at have sprængt Tysklands Nord Stream-rørledninger i luften i september 2022 og gjort Europa enormt afhængig af amerikansk energi, overvejer Biden-administrationen nu at begrænse LNG-kontrakter for eksport til allierede i Europa og Asien! Igen viser det "robuste" og "demokratiske" Vesten sig at være en farce.

Kombineret med disse udviklinger sætter sidste uges enorme sejr i ICJ fokus på behovet for en udluftning af de vestlige leders beskidte vasketøj og rådne tankegang – en kendsgerning, der ikke længere kan ignoreres. Er dette årsagen til Israels nylige beskyldninger mod FN's hjælpeorganisation UNRWA – beskyldninger, som nu har skræmt 14 lande til at trække støtten til den største humanitære hjælpeorganisation i Gaza? Er dette det næste trick i ærmet fra dem, der forsøger

at undvige den kugle, der i øjeblikket er på vej mod dem – og som nu bogstaveligt talt gør det umuligt at stoppe et folkemord?

Beskidte og dødbringende tricks er almindelig kost blandt fjenderne af en fremgangsrig menneskehed i dag. Uanset hvad der gøres for at forsøge at sno sig ud af denne situation, er verdens opmærksomhed uigenkaldeligt rettet mod ICJ's afgørelse og hykleriet hos dem, der prædiker om international lov. Den 31. januar vil FN's Sikkerhedsråd diskutere, om ICJ's afgørelse skal have "bindende virkning", hvilket vil betyde, at USA igen vil være den eneste, der kan nedlægge veto mod en våbenhvile og stoppe et folkemord.

I en diskussion med samarbejdspartnere i dag insisterede Helga Zepp-LaRouche på, at vi må forcere sagen og være laserfokuserede på at sætte denne barske virkelighed i rampelyset for verden. Lad dem ikke sno sig ud af det – al organisering skal gå i retning af at holde USA til ilden for at forhindre et veto i Sikkerhedsrådet. Endnu et veto fra USA er nu en stemme for folkemordet på palæstinenserne. Hvor mange amerikanere bifalder dette? Hvor mange folkevalgte godkender det? Hvor mange regeringer rundt om i verden vil fortsætte med at stå sammen med USA nu?

Zepp-LaRouche sluttede af med at sige, at situationen virkelig er ved at spidse til, og regeringerne bliver i stigende grad stillet over for udsigten til at ændre sig eller falde. "Så det kommer til det øjeblik, hvor den store forandring må ske. Et nyt paradigme er nødt til at opstå."

Foto: UN Photo/Manuel Elías

Der er en kraft i sandheden, som magt ikke kan modstå

Den 28. januar 2024

Den tidligere britiske ambassadør i Usbekistan, Craig Murray, påpegede i timerne efter Sydafrikas (og verdens) sejr ved Den Internationale Domstol (ICJ) den 26. januar, at "det bliver sværere" for det anglo-amerikanske etablissement at ignorere sandhedens magt, som under visse omstændigheder, som i Tyskland i 1989, kan vælte despoti ved at "banke falskhedens tanker ud". Der er konsekvenser, som ubønhørligt kan følge af en befolkning og en verden, der er inspireret og vækket til at handle på vegne af den åbenbarede sandhed. I et interview med dommer Andrew Napolitano den 26. januar udtalte Murray:

"Joe Biden har tydeligvis problemer med centrale dele af sin egen demokratiske koalition, som er ekstremt utilfredse med at støtte folkedrab. Og denne (ICJ's) afgørelse vil i høj grad styrke deres position. Og vi må huske, at denne sag (om folkedrab), som ICJ nu har erklæret for sandsynlig, og som vil blive behandlet – havde Joe Biden erklæret for grundløs. Og han bliver nu modsagt af 15 af de mest erfarne dommere på planeten.

"Så det bliver sværere for USA. Men jeg er ikke i tvivl om, at det stadig vil blive nedstemt, i betragtning af Bidens fortid. Derefter vil det gå tilbage til Generalforsamlingen. Og selvom folk siger, at Generalforsamlingen ikke har nogen magt, skal det bemærkes, at en vigtig del af dagens dom (i ICJ) var oplæsning af en resolution fra Generalforsamlingen. I øvrigt har ICJ et meget tæt forhold til Generalforsamlingen. Generalforsamlingen beder jævnligt ICJ om udtalelser om sager, der er til behandling i Generalforsamlingen. Så det vil gå tilbage dertil, og der vil USA blive ydmyget. Nogle af deres europæiske allierede vil forlade dem, fordi folk begynder at

bekymre sig om personligt ansvar for medvirken til folkedrab.

“Bare for at give et eksempel: Her i Storbritannien er folkedrabskonventionen indarbejdet i den nationale lovgivning, nærmere bestemt i loven om Den Internationale Straffedomstol fra 2001. Og medvirken til folkedrab er en lovovertrædelse her. Så hvis ICJ afgør, at der er tale om folkedrab, vil de der leverede våben til Israel, de der organiserede overvågningsflyvninger for at hjælpe Israel med at bombe Gaza, de der videregav efterretninger til Israel, og de ledende politikere, der godkendte alt dette – de er alle potentielt i fare for at blive anklaget for medvirken til folkedrab. Jeg er ret sikker på, at det vil være tilfældet i en lang række lande. Så jeg tror, at dette har potentiale til at påvirke staters adfærd.”

To situationer, der nu udspiller sig i det sydvestlige Asien – og som begge højst sandsynligt er en form for gengældelse for ICJ's afgørelse den 26. januar til fordel for Sydafrikas begæring – kan på kort sigt afsløre institutionerne og den dybere politiske opbakning til Netanyahu-regeringens nuværende ubarmhjertige etniske udrensning af Gaza for verden. Ni nationer har pludselig meddelt, at de suspenderer finansieringen af FN's Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA). Dette agentur, som siden 1949 har været centralt for at opretholde hele sektorer af den palæstinensiske befolkning, og som allerede er blevet reduceret fra 13.000 til 3.000 ansatte, bliver de facto lukket ned, baseret på israelske påstande om, at “nogle af dets ansatte” måske var involveret i angrebet den 7. oktober. USA, Canada, Tyskland, Storbritannien, Schweiz, Finland, Italien og andre lande har skåret ned på hjælpen. Men FN's generalsekretær Guterres har påpeget, at: “Af de 12 involverede personer blev 9 straks identificeret og afskediget af UNRWA's generalkommissær, Philippe Lazzarini; en er bekræftet død, og identiteten på de to andre er ved at blive afklaret... Enhver FN-ansat, der er involveret i

terrorhandlinger, vil blive holdt ansvarlig, herunder gennem strafferetlig forfølgelse.”

Så er der udtalelsen fra præsident Joe Biden om USA's intention om at reagere på drabet lørdag den 27. januar på tre amerikanske soldater i Jordan. “Mens vi stadig er ved at indsamle fakta om dette angreb, ved vi, at det blev udført af radikale Iran-støttede militante grupper, der opererer i Syrien og Irak... Og vær ikke i tvivl – vi vil stille alle de ansvarlige til regnskab på et tidspunkt og på en måde, som vi selv vælger.”

Fra Afghanistan til Ukraine til Gaza til Iran er “dårskabens march” af det døende angloamerikanske finansielle etablissement i stigende grad målet for både hån og indgriben fra dem der har valgt, som Sydafrika gjorde, at stå op for menneskeheden og har genopdaget sandhedens magt gennem det vellykkede sydafrikanske ICJ-initiativ. Dette omfatter i stigende grad kræfter i USA. Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), der leder efter historiske fortilfælde for USA's hovedkulds kurs mod afgrunden, sagde i deres VIPS-memorandum fra 25. januar, “Til Biden: Undgå en tredje verdenskrig:” “Den 13. juli 2023 sagde du, at Putin ‘allerede har tabt krigen’...

“Ukraine har tabt krigen, og det vil blive meget tydeligt i de kommende uger. Da der ikke er nogen udsigt til forhandlinger, kan intet mindre end atomvåben stoppe de russiske styrkers afmålte, men ubønhørlige fremmarch. Du har sagt, at du ønsker at undgå Tredje Verdenskrig. Det er, hvad atomvåben (inklusive ‘mini’-atomvåben) ville betyde...

“På dette historiske tidspunkt kan vi søge den visdom, som historikere kan tilbyde.” Vi, og især Helga Zepp-LaRouche, er eftertrykkeligt enige.

Alle, det være sig VIPS-medlemmer, verdens lovgivere, gejstlige, ledere af institutioner, der varierer fra

handelsforeninger til tænketanke, opfordres til at læse, studere og kritisere Zepp-LaRouches "Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur". Dette dokument er blevet til på baggrund af hendes omfattende studier af kardinal Nicholas af Cusas diplomati, forhandlingerne om den Westfalske Fredstraktat i 1644-48, udarbejdelsen af USA's uafhængighedserklæring og indledningen til USA's forfatning, samt de historiske studier af Friedrich Schiller, som Schiller Instituttet blev opkaldt efter for fyrré år siden. Digterhistorikeren Friedrich Schiller, hvis Historie om Trediveårskrigen, Hollands Oprør og andre studier, sammen med hans skuespil, har været grundlaget for Schiller Instituttets udenrigspolitiske forslag i fire årtier siden 1984, forstod bedre end nogen anden forskellen mellem magt og styrke. Schiller belyste også, gennem sine breve "Om menneskets æstetiske uddannelse", hvordan den frihed, som alle mennesker hævder at ville have, kun kan opnås – også i regeringen – gennem en uddannelse af følelserne, der løfter den individuelle sjæl op i en tilstand af skønhed, hvorfra den aldrig vil trække sig tilbage. Denne uddannelse, formidlet gennem forskellige "udviklingsprojekter", er den metode, der må anvendes til at skabe politik. Det var ånden i denne æstetiske opdragelse af menneskeheden, der kom til udtryk i retssalen i Haag i den sydafrikanske delegations anklageskrift og dens etnisk forskelligartede, formidabelt kompetente juridiske team. Fredagens "skridt mod frihed" kan være "grænsen for tyrannens magt", såfremt vi vælger det.

Foto: UN Photo/ICJ-CIJ

Verdens domstol fordømmer folkemordet i Gaza; nu må vi stoppe det!

Den 27. januar 2024 – Algeriets regering meddelte i weekenden, at den har anmodet om, at FN's Sikkerhedsråd bliver hasteindkaldt på onsdag den 31. januar for at give "forpligtende virkning" til den historiske afgørelse fra Den Internationale Domstol (ICJ) den 26. januar i sagen om Sydafrikas anklager om israelsk folkedrab på palæstinenserne i Gaza. FN's Sikkerhedsråds resolutioner – hvis de kan trænge igennem USA's og Storbritanniens vetoer – kan faktisk juridisk håndhæves internationalt. ICJ's afgørelser er juridisk bindende for parterne, men domstolen har ikke sin egen mekanisme til at håndhæve dem.

Gerningsmændene og de medskyldige i det igangværende folkemord i Gaza fløjter højlydt forbi kirkegården og forsøger at overbevise verden om den løgn, at ICJ på en eller anden måde gav Israel grønt lys. Wall Street Journal kaldte verdensdomstolens afgørelse for "en sjælden sejr for Israel"; Jerusalem Post sagde, at det var "en stor sejr for Israel"; og udenrigsministeriet meddelte, at "ICJ ikke konkluderede noget om folkedrab eller opfordrede til våbenhvile i sin afgørelse," og at "vi fortsætter med at antage, at beskyldningerne om folkedrab er ubegrundede."

Men virkeligheden er, at med Sydafrikas præsentation af sin vandtætte juridiske sag mod israelsk folkedrab i Gaza, sammen med ICJ's konklusion om, at der er tilstrækkeligt grundlag for at undersøge denne anklage om folkedrab til bunds, er sløret endelig blevet løftet, så alle kan se det. Det skylder verden den sydafrikanske republik og måske Nelson Mandela personligt, hvis liv fortsat giver mening og styrke til millioner af mennesker, der er kommet efter ham. BRIKS-landenes rolle, hvor

Sydafrika er et af de stiftende medlemmer, i at støtte og styrke Sydafrikas beslutsomhed bør også bemærkes.

Men vores ærinde er ikke at kommentere på detaljerne i ICJ's afgørelse, men snarere at optrappe kampen for rent faktisk at stoppe folkemordet. Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, italesatte de overordnede følger af ICJ's afgørelse i sine bemærkninger til det 34. ugentlige møde i Den Internationale Fredskoalition (IPC) den 26. januar, hvilket førte til en diskussion om de næste skridt, der skal tages.

Deltagerne udtrykte deres taknemmelighed for Den Internationale Domstols afgørelse, som var ganske bemærkelsesværdig, og noterede sig, at dette er et enormt skridt fremad. Uanset hvad Israel nu har tænkt sig at gøre, er de nødt til at tage hensyn til, hvad domstolen har sagt, for de har internationale venner, som også må leve med konsekvenserne af det. Det store spørgsmål er, hvad effekten vil være på for eksempel USA og Tyskland, som havde argumenteret for, at den sydafrikanske sag var "ubegrundet".

Ordlyden i domstolens afgørelse var faktisk meget stærk, selv om den ikke opfordrede til en øjeblikkelig total våbenhvile. Desuden gentog slutdokumentet store dele af Sydafrikas anklager, og derfor er det nødvendigt at få den nøjagtige tekst af det, der blev læst op i Haag af den amerikanske dommer, Joan E. Donoghue, og få det ud til alle sociale medier, alle byråd, kirker, moskeer og synagoger, med krav om at de burde vedtage resolutioner om, at der skal være en øjeblikkelig våbenhvile på baggrund af ICJ's afgørelse. Dette er så meget desto mere presserende, fordi de toneangivende medier vil have en tendens til at nedtone det og forsøge at få det ud af nyhedsstrømmen så hurtigt som muligt.

Deltagerne i IPC-møderne og alle andre, der ønsker at afslutte blodbadet, bør forpligte sig til at sprede budskabet om ICJ's afgørelse så bredt som muligt. Dette vil sende et budskab om

støtte til den sydafrikanske regering, og det vil opretholde en maksimal grad af international mobilisering.

Israel har en måned, før de skal rapportere tilbage til ICJ om, hvad de har gjort for at sikre, at der ikke sker et folkemord. Hver eneste dag, hver eneste time og hvert eneste minut dør der stadig mennesker i Gaza. At yde en maksimal indsats, især nu, er vigtigere end nogensinde før.

Foto: UN /Eskinder Debebe

ICJ beordrer Israel til at stoppe folkedrab og sætter USA på plads

Ikke korrekturlæst

Den 26. januar 2024.

I en verden, der har vænnet sig til galskab, var det drama, der udspillede sig ved Den Internationale Domstol i Haag, og som begyndte ved middagstid i dag og fortsatte i næsten en time, bemærkelsesværdigt på grund af dets vedvarende sunde fornuft. Det var ubestrideligt, at Sydafrika havde fremlagt en sag om Israels overtrædelser af folkedrabskonventionen fra efter Anden Verdenskrig (1948), som opfyldte alle minimumskravene til, at domstolen kunne udstede seks separate kendelser til Israel om at stoppe folkedrabshandlingerne. Påbuddene fokuserede på behovet for at stoppe nedslagtningen af civile, men også at retsforfølge dem i Israel, der forsøgte at tilskynde til folkedrab gennem deres offentlige appeller, og at "træffe øjeblikkelige og effektive foranstaltninger for

at muliggøre levering af presserende nødvendige basale tjenester og humanitær bistand. Domstolen havde tidligere gjort det klart, at den ikke var imponeret over Israels henvisning til svage og forsinkede handlinger og gav efter for andres forsøg på at få hjælp ind i Gaza.

Selvom USA ikke har kontrollen, status eller evnen til at gøre, hvad de engang kunne, er det USA, der blev sat i søgelyset af ICJ i dag. Hvorfor er det sådan?

Ifølge "profilen" gik Netanyahu's "StorIsrael"-bande, eller i virkeligheden "Blod og Jord"-banden, amok i dag og beskyldte den "antisemitiske" domstol for at forsøge at forfølge jøder og endda stiltiende at have tilladt nazisternes Holocaust at finde sted. (Tilsyneladende gjorde det ingen forskel, at ICJ ikke eksisterede under Anden Verdenskrig). Israels udenrigsminister, Israel Katz, formulerede endda en ny israelsk-centreret international lov: "Israels forpligtelse over for international lov er urokkelig" og "eksisterer uafhængigt af ICJ's procedurer." Så det, Israel har gjort – bedre beskrevet som jungleloven, eller måske et øje for tyve øjne – er den nye internationale lov?

På søndag, den 28. januar, samles over 3.000 medlemmer af Israels "bosætter"-bevægelse i det internationale kongrescenter i Jerusalem til en konference om "jødisk bosættelse i Gaza" for at høre fra "Blod og jord"-banden om planerne om at omdanne Gaza City og Khan Younis til angiveligt jødiske byer. Arrangørerne planlægger en "Vestbredden 2.0" i Gaza. Desværre er de den mest organiserede politiske kraft i Israel i dag.

De er ikke jøder – lige så lidt som en såkaldt muslim eller kristen, der faktisk primært er drevet af vrede, med rette kan kaldes muslim eller kristen. Kort sagt, der er en sygdom i det vestlige samfund, som burde kaldes religion, og den behøver ikke at være dødelig. Og dagens rolige og uforbeholdne 50-minutters oplæsning af ICJ's afgørelse var et simpelt eksempel

på vedvarende sund fornuft fra et "vestligt" organ. ICJ's afgørelse fortjener at blive lyttet til. (Og glem ikke den lille detalje, at den israelsk udpegede dommer, Barak, stemte for to vigtige ICJ-ordrer om, at Israel skal retsforfølge embedsmænd, der tilskynder til folkemord, og mobilisere til akut hjælp til Gaza)!

Så hvorfor er USA i centrum? Fordi de galninge, der midlertidigt har overtaget i Israel, måske nok er styret af ondskab, men de kontrollerer ikke deres skæbne. USA har den bedste chance for at fastsætte loven. Giv simpelthen den israelske regering et ultimatum: Ikke flere penge, ikke flere våben. Hjælp os med at genopbygge Gaza, eller trød til side. Enhver israelsk leder, der ønsker at lede en ny koalitionsregering, kan tilbydes vilkår, der vil gøre vedkommende til en helt for sit folk.

Hvad har forhindret USA? Virkeligheden er, skræmmende nok, at USA er fanget i sin egen ideologiske kasse, som er forskellig fra, men lige så livsfarlig som det moderne Israels. Den kan bedst identificeres som "amerikanske muskler, britiske hjerner". Det vil kræve en vis indsats at genskabe forbindelsen til Washingtons, Lincolns og FDR's Amerika, men i dag var Haag en ret god påmindelse om, hvad en berømt amerikaner plejede at sige: "Den moralske bue i universet er lang, men den bøjer sig mod retfærdighed. Så hvis der ikke er nogen anden udvej, er det nok anstrengelserne værd.

Foto: UN Web TV

Verdensdomstolen   træffer

afgørelse om israelsk folkemord i Gaza; massemøder kræver et nyt, retfærdigt system

Ikke korrekturlæst

25. januar 2024

Midt på dagen i Haag fredag den 26. januar vil de 18 dommers afgørelse blive læst op ved Den Internationale Domstol (ICJ) i den sag, som Sydafrika har anlagt mod Israel for at stoppe Israels overtrædelse af konventionen om forebyggelse af og straf for folkedrab, som følge af Israels grusomheder i Gaza. Dr. Naledi Pandor, Sydafrikas minister for internationale relationer og samarbejde, vil lede sit lands delegation ved domstolen i forbindelse med oplæsningen.

Sydafrikas initiativ er menneskehedens moralske samvittighed, der handler for at stoppe det, som hele verden hver dag har iagttaget med rædsel: massedød og ødelæggelse i Gaza. I løbet af de sidste 24 timer er 210 mennesker blevet dræbt, og det samlede bekræftede dødstal er nået op på 24.700; tæt på 64.000 er blevet såret, og alle lever under alvorlige, uudholdelige forhold. Israelsk beskydning ramte et træningscenter for FN's nødhjælpsorganisation UNRWA og dræbte 12 personer ved den seneste optælling, mens adskillige blev såret.

Hvad udtalte USA om dette? Det er "utroligt bekymrende," sagde Vedant Patel, vicetalsmand for udenrigsministeriet, på vegne af USA, som støtter Israel med våben, penge og dækning i FN. Israels premierminister Benjamin Netanyahu leverede en rasende fordømmelse af FN, da han skældte ud på Qatar og alle andre, der forsøger at forhindre Israel i at begå blodsudgydelser. En optagelse, der blev lækket i går, viser Netanyahu sige:

“Qatar, set fra mit synspunkt, er ikke anderledes end FN ... og Røde Kors...”

Denne ondskab er ikke kun under behandling ved verdens højeste domstol, men afvises også af millioner af mennesker, der nu demonstrerer i gaderne. Fra Argentina til Polen i denne uge, og snesevis af steder derimellem, protesterer hundredtusinder af mennesker fra land til land for en række forskellige specifikke krav, men alle med den samme, fælles fjende: det politisk-finansielle kompleks, centreret i London-Wall Street-Washington og det globale NATO i det hele taget, som handler for at styre verden, for enhver pris. Men “der er en grænse for tyrannens magt”, og den tid er kommet.

Omfanget af demonstrationerne i Vesten i denne uge er overvældende. I Argentina mødte næsten en million mennesker op i går, heraf mindst 600.000 foran kongressen i Buenos Aires og tusinder i alle provinshovedstæder, som alle krævede et stop for præsident Javier Mileis økonomi-ødelæggende DNU (Necessary and Urgent Decree) og Omnibus-lov. I Tyskland fortsætter landmændenes og deres allieredes traktoroptog og demonstrationer i denne uge på aktionssteder i alle 16 delstater efter “aktionsugen” den 8.-15. januar. I morgen er der fokus i Berlin, og søndag den 28. januar i München. Kravene omfatter ophævelse af den umulige prisstigning på diesel til landbrugsdrift og andre udgifter, såvel som de såkaldte miljøbegrænsninger på landbrugets tilførsler, hvis virkning er at lukke landbruget ned.

I dag er anden dag i den seks dage lange strejke blandt jernbanearbejderne i Tyskland. Deres krav omfatter en løn, man kan leve af, og vedligeholdelse af jernbanesystemet. Landmænd i Frankrig og Italien gennemfører flere aktioner mod høje omkostninger til produktionsmidler, de dræbende grønne restriktioner, manglende vandinfrastruktur og meget mere. I Polen stoppede landmænd trafikken på 160 veje for at protestere mod dumping af korn fra Ukraine.

Disse demonstrationer er en del af dynamikken i de seneste ugers masseprotester, som også omfatter dem, der fokuserer på en våbenhvile i Gaza og på forhandlinger om at afslutte krigsførelsen i Ukraine. Landmændenes og alle andres fælles fjende er præcis de samme kræfter, som fremmer krig og økonomisk ødelæggelse.

EIR-dossieret, " Det militær-finansielle kompleks er opsvulmet af blodpenge", lister de transnationale finansvirksomheder, der dominerer de største militær-industrielle virksomheder: BlackRock, Vanguard, State Street, Goldman Sachs og andre. Se på de største globale fødevarekarteller, og du ser de samme kontrollerende firmaer. De dominerer ADM, WH Holdings/Smithfield, Mosaic (gødning) og de andre.

I Tyskland er generaldirektøren for økonomisk politik (cheføkonom) i økonomiministeriet, Elga Bartsch, fra BlackRock. I dag var økonomiminister Robert Habeck i Mainz til forretningsmøder, og bagefter havde han en såkaldt dialog med landmænd, der protesterede der, for høfligt at fortælle dem, hvordan de skulle bøje sig for regeringens [BlackRock] ordrer om, hvordan de skulle drive landbrug, eller lukke ned. Landmændenes svar? Dialog, ja; aftale, nej.

Mere morsomt er det, at EU-kommissionens formand Ursula von der Leyen i dag i Bruxelles høfligt iscenesatte åbningen af EU-kommissionens "Strategiske dialog om landbrugets fremtid" med fødevarekartelvirksomheder (drevet af det agro-finansielle kompleks) og "interessenter" i fødevarekæden, såsom Verdensnaturfonden, for den Grønne Aftale. Hun opfordrede til at opbygge " enighed" i løbet af de næste par måneders dialog. Landmændene har vist deres reaktion på forhånd med traktoroptog til Bruxelles i denne uge for at stoppe afviklingen af landbruget.

Hvorfor startede denne afdankede kvinde og EU-Kommissionen dette cirkus nu, på et tidspunkt, hvor tusindvis af landmænd og traktorer er på gaden? Udover at de er fortabte i deres

egne hoveder, er det klart: Hvis de venter til efter valget til Europa-Parlamentet i juni, vil de blive slået.

Der er en grænse for tyrannernes magt. Den Internationale Fredskoalition vil drøfte sagen på sit ugentlige møde fredag den 26. januar, samtidig med at afgørelsen fra Verdensdomstolen kommer ud. Deltag sammen med IPC. Det er nu, vi alle skal engagere os for et nyt verdenssystem med retfærdighed, økonomisk udvikling og fred og sikkerhed for alle. 100.000 traktorer er mere magtfulde end 100.000 tanks.

Foto: ICJ

Verdenshistorie, skabt i Syden

Ikke korrekturlæst

23. januar 2024

Med over 3.000 delegerede, der repræsenterede 120 nationer ved det netop afsluttede NAM-møde (Alliancefri Bevægelse), og det efterfølgende møde i 77-gruppen i den samme værtsby umiddelbart efter, kan man sige, at størstedelen af verdens befolkning har været involveret i drøftelser, som verdens ledere har indkaldt til – ikke i Davos, Schweiz, men i Kampala, Uganda. “Hold da op, hvor verden har forandret sig,” sagde Alice i Schweiz. “Det viser sig, at Henry Kissinger tog fejl – historien skabes i Syden. “

Ja, Davos-konferencen den 15.-19. januar, som fejlagtigt blev kaldt “World Economic Forum”, samlede 3.000 deltagere og 120 nationer – men det gjorde konferencen for den Alliancefri Bevægelse også. Den reelle, fysiske økonomiske magt flytter

sig globalt, minut for minut. Rusland, Kina og Indien ved det, og det samme gør hele det afrikanske kontinent med dets 54 nationer. I dag bor 55% af menneskeheden, 4 milliarder mennesker, i byområder. Ingen af de 10 største byer i verden ligger i Europa eller USA, og Tokyos befolkning er næsten større end hele Canada. Hele Anglosfæren, land og by, udgør ikke mere end 1,5 milliarder mennesker, mindre end 40% af verdens befolkning i byerne, og er kun omkring 20% eller mindre af menneskeheden.

I 2050 – en generation fra nu – vil byerne være hjemsted for 68%, langt over to tredjedele, af de næsten 10 milliarder mennesker, der vil bo på planeten. Omkring 2,5 milliarder mennesker vil bo i Afrika, hvilket svarer til størrelsen af hele verdens befolkning i 1950. Og selvom NATO's militær-finansielle "Delian League" måske stadig virker dominerende, blev vejen frem for menneskeheden udtrykt i et spørgsmål stillet af værten for mødet i Alliancefri Bevægelse, Ugandas præsident Yoweri Museveni: "Jeg undrer mig over, hvorfor globale økonomiske aktører ikke forstår, at velstand for hele verdens befolkning er til gavn for alle, men i stedet vælger politikker, der holder flertallet i fattigdom." Befolkningskrige, som NATO/Ruslands krig i Ukraine og den nuværende etniske udrensning i Gaza, er den største ødelæggelse af liv, og dermed velstand, man kan forestille sig.

Den 47 artikler store Kampala-erklæring fra den Alliancefri Bevægelse "fordømmer på det kraftigste den ulovlige israelske militære aggression mod Gazastriben, de vilkårlige angreb på palæstinensiske civile og civile genstande, tvangsforflytningen af den palæstinensiske befolkning og opfordrer desuden til en øjeblikkelig og varig humanitær våbenhvile." Den alliancefri bevægelses konference noterede sig også positivt den Sydafrikanske regerings handlinger i dens appel til den Internationale Domstol den 11. januar om at standse folkemordet i Gaza. To hundrede amerikanske

kongresmedlemmer tog det også til efterretning, negativt, og fordømte Sydafrika for deres initiativ. Men Slovenien, Spanien og de 57 medlemmer af Organisationen for Islamisk Samarbejde (OIC) har støttet Sydafrika fuldt ud. Talskvinden for det russiske udenrigsministerium, Maria Zakharova, reagerede kraftigt på Tysklands støtte til Israel ved ICJ og fordømmelsen af Sydafrika. "Hvad angår Mellemøsten, kunne Olaf Scholz' regering have undladt at tage dette initiativ, ikke kun i betragtning af indenrigspolitikken, men også den forargelse, som den kollektive afstraffelse af palæstinenserne i Gaza har skabt rundt omkring i verden, især i landene i det Globale Syd. Vi har allerede hørt embedsmænd fordømme denne fejlagtige tilgang på højeste niveau. Namibias præsident Hage Geingob opfordrede Tyskland til ikke at foretage sig noget i dette ekstremt følsomme spørgsmål, da Tyskland selv endnu ikke har gjort skaden god igen efter de forbrydelser mod menneskeheden, det har begået i Afrika. Dette refererer til, hvad der skete i 1904-1908, da den tyske sydvestafrikanske administration udryddede titusinder af mennesker, der tilhørte de etniske grupper Herero og Nama."

I udtalelsen fra Centret for Konstitutionelle Rettigheder den 10. januar om Sydafrikas retssag mod Israel for folkedrab stod der bl.a: "Vi forventer, at Den Internationale Domstol finder, at Sydafrikas omfattende ansøgning, der beskriver Israels folkemorderiske handlinger, opfylder standarderne for at udstede midlertidige foranstaltninger for Israel til at afslutte det militære angreb på Gaza og afstå fra at dræbe, tvangsforflytte og nægte grundlæggende livsfornødenheder for palæstinensere i Gaza – i virkeligheden beordre foranstaltninger til at stoppe et folkemord, der udfolder sig..."

Bemærk, at denne fredag, den 26. januar, "vil Centret for Konstitutionelle Rettigheder være i USA's føderale domstol i vores egen sag, hvor vi sagsøger præsident Biden, minister Blinken og minister Austin for deres manglende evne til at

forhindre – og medvirken til – folkemordet... Det er på tide, at USA stopper sin selektive støtte til international lov og i stedet overholder sine egne forpligtelser til at forhindre og straffe folkedrab i alle tilfælde.

“Den 26. januar vil en føderal domstol i Oakland behandle den sag, vi har anlagt på vegne af palæstinensiske menneskerettighedsgrupper og enkeltpersoner. Enhver afgørelse fra ICJ mod Israel vil få konsekvenser for andre deltagende stater – herunder USA – som har undladt at forhindre eller har været medskyldige i folkedrab, som folkedrabskonventionen forbyder...”

Det er selvfølgelig det, verden skal gøre nu. Der er 25.000 døde i Gaza, og yderligere 580.000 kan/vil dø som følge af affolkningen og ødelæggelsen af Gaza City og Gaza generelt i forsøget på at bombe et af de tættest befolkede områder på jorden tilbage til stenalderen. Vi må stoppe dette ved at vise international solidaritet: Menneskelighed for fred og udvikling. Den kamp, der viser sig blandt medlemmer af landbrugssektoren i Europa – Holland, Tyskland, Polen, Frankrig, Spanien, for at nævne de seneste tilfælde – har rekrutteret sundhedspersonale, lastbilchauffører, små virksomheder, dvs. sektorer uden for landbruget, til at se, at “din kamp er min kamp”, og at kamp i solidaritet er vejen til at vinde.

I USA er der det interessante eksempel med UAW – hvis navn ikke er “United Auto Workers”, men “International Union, Auto, Aerospace and Agricultural Implement Workers”, og som har støttet en afslutning på konflikten i Gaza. Den 1. december blev UAW-repræsentant Brandon Mancilla citeret i London Guardian for at sige, “at UAW International har tilsluttet sig opfordringen til en våbenhvile i Israel og Palæstina. Fra modstand mod fascisme under Anden Verdenskrig til mobilisering mod apartheid i Sydafrika og Contra-krigen har UAW konsekvent stået for retfærdighed over hele kloden. En arbejderbevægelse, der kæmper for social og økonomisk retfærdighed for alle

arbejdere, må altid stå imod krig og for fred.

“Vores internationale bestyrelse vil også danne en arbejdsgruppe for afhændelse og retfærdig overgang, der skal studere Israels og Palæstinas historie, vores fagforenings økonomiske bånd til konflikten og undersøge, hvordan vi kan få en retfærdig overgang for amerikanske arbejdere fra krig til fred.” UAW har en komité for retfærdig overgang, hvis opgave det er “at undersøge størrelsen, omfanget og virkningen af det amerikanske militærindustrielle kompleks, der beskæftiger tusindvis af UAW-medlemmer og dominerer den globale våbenhandel. Og at tænke over, hvad det ville betyde faktisk at have en retfærdig overgang, hvad man plejede at kalde fredskonvertering af folk, der arbejder i våben- og forsvarsindustrien til noget andet. “

Men tiden er ikke på vores side. Da “Dommedagsuret” for 2024 blev afsløret i dag, stod det stadig på 90 sekunder i midnat. Californiens tidligere guvernør Jerry Brown, som nu er formand for organisationen Bulletin of the Atomic Scientists, sagde: “Som på Titanic styrer lederne verden mod en katastrofe – flere atombomber, enorme CO2-udledninger, farlige patogener og kunstig intelligens. Kun de store magter som Kina, USA og Rusland kan trække os tilbage. På trods af dybe modsætninger må de samarbejde – ellers er vi dødsdømte.” Hvad er du, hvad er vi, forpligtet og parat til at gøre?

Schiller Instituttets nylige ” Sværd til plovjern”-arbejde har allerede gjort meget af det tunge arbejde i denne sag. I sit indlæg fra december, “Sværd til plovjern: Et julebudskab i krigstid”, sagde Helga Zepp-LaRouche: “Den største vanskelighed ligger i den kendsgerning, at en stor del af den økonomiske kapacitet i USA, og en voksende del af den i Europa, er blevet overtaget af det militær-industrielle kompleks (MIC) og er så tæt sammenvævet med de store investeringselskaber og kapitalforvaltningselskaber på Wall Street og i City of London, at en bedre betegnelse er det militær-industrielle-finansielle kompleks (MIFC).” ....

“Teknisk set ville det være relativt let at omstille disse kapaciteter til civile formål og i stedet for at producere bombefly, jagerfly og missiler producere moderne højhastighedstog, iboende sikre atomreaktorer af 4. generation og atomfusionsreaktorer samt rumstationer til international rumfart. Med andre ord kunne al den industrielle kapacitet, der i øjeblikket bruges til at ødelægge faktiske fysiske værdier – hvad kan våbensystemer ellers bruges til – bruges til at producere nyttige varer, der fremmer det fælles bedste. I stedet for kampvogne og ammunition kunne de producere skoler og hospitaler og hjælpe vores nationer med at få fremgangsrige økonomier igen!”

Dette er den fysiske økonomi i den nye strategiske og udviklingsmæssige arkitektur. Det kræver også et nyt diplomati. I en tale til Vatikanets diplomatiske korps i 2016 sagde pave Frans: “Det er ikke nok at pege fingre eller angribe dem, der ikke tænker som os. Det er en elendig taktik i nutidens politiske og kulturelle krige, men det kan ikke være Kirkens metode. Vores blik skal være bredt og dybt. Dannelsen af samvittigheder er vores første kærlighedspligt, og det kræver finfølelse og udholdenhed i udførelsen.”

Det første skridt i denne samvittighedsdannelse er at se denne sandhed i øjnene – den første sætning i Zepp-LaRouches “Budskab i krigstid”: “Ingen vil være i stand til at hævde, som historikere sagde om Første Verdenskrig, at vi gik i søvne ind i Tredje Verdenskrig.” Vi er ikke “øjenløse i Gaza”. Vi ved og er ansvarlige over for hele historien for, hvad vi får verden til at gøre, eller ikke gøre, nu.

Foto: Wikimedia Commons

Døende tricks i et døende system – tilfældet Tyskland

Ikke korrekturlæst

22. januar 2024 (EIRNS) – “Vi befinder os i en periode med tektoniske forandringer, og når man er i en periode, hvor et system kollapser og et nyt opstår, fungerer reglerne i den såkaldte ‘regelbaserede orden’ på en eller anden måde ikke længere. Metoden til at manipulere befolkningen er hurtigt ved at nå det punkt, som Lincoln talte om, at man ikke kan narre alle mennesker hele tiden, og dette er et af de øjeblikke, der går i opfyldelse.”

Sådan indledte Helga Zepp-LaRouche en diskussion med samarbejdspartnere mandag den 22. januar med henvisning til den utroligt tumultariske situation, verden befinder sig i i dag, og sindssygen hos dem, der forsøger at standse historiens gang. En central rolle i dette spiller situationen i Europa, hvor landsdækkende landmandsdemonstrationer har skyllet ind over Tyskland og Europa som helhed, og hvor der nu gøres en indsats for at ændre emnet til “alt andet end” virkeligheden.

En konstrueret protestbevægelse er nu brudt ud over hele Tyskland, hvor hundredtusinder af mennesker er mødt op for at protestere mod truslen om “fascisme” og en formodet højreorienteret magtovertagelse – den samme fortælling, som for nylig er blevet brugt mod landmændenes og producenternes helt berettigede protester. Sporene efter denne ildelugtende operation fører tilbage til nogle af de værste oligarkiske netværk og regeringsoperationer i verden, og det er et klart forsøg på at standse den bølge af protester mod den døds- og sammenbrudspolitik, som er ved at gribe de vestlige lande.

På trods af det fortsætter bølgen af bondeprotester med at skylle hen over Europa, og i løbet af de sidste par dage har

der været demonstrationer i Østrig, Italien og Frankrig, og der er snart flere på vej i Spanien og Holland. I alle tilfælde har landmændene reel folkelig opbakning, da de bidrager til den reelle velfærd for alle borgere i deres lande, og de kræver, at de får lov til at fortsætte med at gøre det. På trods af beskidte operationer imod det, er det ikke noget, der vil blive fejlet ind under gulvtæppet.

I samme kategori er briternes forsøg på at afskærme amerikansk politik fra en uundgåelig krig med Iran, som en artikel den 21. januar i City of Londons berygtede talerør The Economist forsøger at gøre. Biden-administrationen står over for et uløseligt dilemma i regionen, skriver de: "Hvis man ikke gør noget, ser USA svag ud; hvis man gør gengæld, risikerer præsidenten en ny krig i et valgår." The Economist insisterer især på, at det er "et problem uden en løsning," og ignorerer fuldstændig det faktum, at der foregår et folkemord i Gaza, som øger de regionale spændinger (og som helt sikkert kunne stoppes), eller det faktum, at to tidligere fjender – Iran og Saudi-Arabien – sidste år underskrev en aftale med Kina om en genstart af forbindelserne under Kinas anderledes diplomatiske tilgang. Fredelige relationer på niveau med et win-win-paradigme er ikke en mulighed for briterne, som kun insisterer på, at "administrationen i sidste ende ikke vil have andet valg end at slå til mod IRGC," Irans Revolutionsgarden.

Samtidig befinder verden sig fortsat i en enormt farlig periode som følge af det overbelastede, bankerotte og kollapsende vestlige system. Den amerikanske centralbank har udlånt større og større mængder penge for at holde det finansielle system oven vande midt i de voksende tegn på en likviditetskrise. Og derivatmarkedet – langt den største sektor af højt gearede finansielle aktiver – vokser nu hurtigt efter at have været næsten stagnerende i et årti, hvilket skaber en større og større boble, som til sidst vil springe.

Føj til denne fare den voksende konflikt i Sydvestasien som følge af massebordet i Gaza, og forsøgene på at omdanne Europa

og NATO til krigsøkonomier, der er positioneret til en langsigtet konfrontation med Rusland, og krisen bliver tydelig. Hver af disse konflikter kunne hurtigt bringes til ophør, hvis det ikke var for den angloamerikanske maskines hybris og imperiale ambitioner, som insisterer på at påtvinge resten af verden deres "værdier", selv hvis det betyder, at man rasler med atomsablen i processen.

Men som situationen i Tyskland og Europa viser, bliver det stadig sværere at skjule systemets fiasko, og de gamle tricks virker ikke så godt længere – heller ikke i NATO-land selv. Udfordringen er at få folk til at forstå sammenhængen mellem sammenbruddet og fremkomsten af et nyt system, som i stigende grad tager form rundt om i verden, og som BRIKS og det Globale Syd står i spidsen for. Bemærkningerne fra en række ledere ved sidste uges topmøde i den alliancefri bevægelse illustrerer det tydeligt og viser det ændrede miljø, der eksisterer. Der er en reel mulighed for at skabe en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alles interesser – både de udviklede landes og udviklingslandenes.

Da Helga Zepp-LaRouche opsummerede denne situation under sin diskussion i dag, sagde hun:

"Så der er en masse bevægelse, og det er stadig absolut sandt, at den eneste fredelige vej ud af denne krise er at stoppe geopolitik; at anerkende den kendsgerning, at Rusland og Kina ikke er fjenden; og at vi har en fælles interesse – en fælles menneskehed – i at løse verdenssult, verdenssundhed, rent vand og mange andre ting, herunder fælles rummissioner, fælles udvikling af termokernfusion, en fælles kamp mod sygdomme, der endnu ikke er opdaget, og mange sådanne ting. Og vi burde virkelig tage springet til at tænke som den ene menneskehed og stoppe med disse barnlige ting.

"Fordi NATO i mellemtiden har opfordret til krigsberedskab for alle... De forbereder virkelig befolkningen på krig ... Så vi er nødt til at flytte folk væk fra det og flytte dem ind i et nyt

paradigme.”

Foto: EIRNS/Martin Kaiser

Vores bevægelse er baseret på Lyndon LaRouches ideer

Ikke korrekturlæst

21. januar 2024

Lyndon LaRouches politiske bevægelse, som nu ledes af Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche, er tydeligvis blevet en kritisk kraft mod økonomisk kollaps og verdenskrig og i retning af en international udviklingsarkitektur. Flere dage i træk i sidste uge ledede Helga Zepp-LaRouche internationale konferencer med hundredvis af mobiliserede mennesker: først med fredsorganisationer, førende forskere og aktivister; derefter med ungdomsorganisationer og ledere fra hele verden.

Lige nu er det afgørende for at stoppe spredningen af verdenskrigen, at de handler. Og de er ved at lære, hvorfor hele Lyndon LaRouches politiske liv var rettet mod den succesfulde videnskabelige og industrielle udvikling af landene i “det Globale Syd”. Det er for at begrænse eller stoppe denne udvikling, at USA, der blev trukket ind i den britiske kolonialimperialisme, har styrker spredt over 175 lande, ifølge en gennemgang fra BBC den 20. januar. Det er for at forhindre BRIKS-landenes udviklingsfremstød i at blive et nyt internationalt kredit- og udviklingssystem, at USA's regering læner sig op ad optrapningen af Israels krig mod Gaza og forsøger at antænde brande blandt BRIKS-samarbejdende

nationer. Af hensyn til "Wolfowitz-doktrinen" om, at ingen gruppe af nationer må få lov til at konkurrere med USA's magt, misbruger den grotesk dollarens "reservestatus" til at låne og indsætte et militærbudget på næsten 1 billion dollars om året.

LaRouches bevægelse kæmper for Sydafrikas retfærdige begæring om foranstaltninger ved Verdensdomstolen for at beskytte palæstinenserne mod folkemord. Den genetablerer, gennem Diane Sares kampagne for at blive amerikansk senator, den forsvundne "præsidentielle" kvalitet af politisk lederskab gennem engagement i principper og mod til at have overbevisninger. Dette er principperne og overbevisningerne i LaRouches eksempel.

Zepp-LaRouche forklarede de unge mennesker i den store globale diskussion den 20. januar:

"Vores bevægelse er baseret på Lyndon LaRouches ideer, som udviklede en tænkemåde, der er baseret på fysisk økonomi. Den er baseret på en metode til at identificere tænkningens aksiomer – ikke bare gå ud fra, hvad folk siger, men straks se analytisk på det – identificere de aksiomer og antagelser, som visse udsagn er baseret på; og på den måde finder man en umiskendelig nøgle til ethvert vidensområde. Den måde at tænke på gjorde ham i stand til allerede at lave en prognose om den nuværende situation, hvor vi har et systemisk sammenbrud af den neoliberale orden. Det identificerede han allerede i 1971, da præsident Nixon afkoblede dollaren fra guldreservestandarden og indførte flydende valutakurser. Fordi han erkendte, at nedbrydningen af det gamle Bretton Woods-system – det kreditsystem, der blev etableret i efterkrigstiden – og erstatningen af det med et system, der udelukkende var orienteret mod profitmaksimering, og derfor ikke respekterede den almene befolknings interesser; at det uundgåeligt ville føre til en ny depression, en ny fascisme og faren for en ny atomkrig, medmindre man erstattede dette system med en helt anden økonomisk orden....

“Den måde at tænke på er i høj grad forbundet med at forstå, hvad det er, der får samfundet til at bevæge sig fremad; hvad er kilden til rigdom? Det er nemlig udelukkende individets kreative kræfter, som igen og igen er i stand til at komme op med nye ideer, identificere værdifulde gennembrud i videnskaben, i stor kunst; identificere principper, som giver os ny indsigt i, hvordan det fysiske univers fungerer. Når vi anvender disse principper i produktionsprocessen, fører det til en forøgelse af folks produktivitet, af den industrielle kapacitet og produktiviteten generelt, hvilket fører til en forøgelse af den fysiske rigdom igen og igen og igen. Så det er ikke besiddelsen af råmaterialer. Det er ikke kontrollen over handelsbetingelserne – hvad markedsøkonomerne siger: Det er udelukkende det menneskelige sinds evne til at bruge sine kreative kræfter til at gøre opdagelser af fysiske principper, nye principper af høj kvalitet. Derefter anvende dem i produktionen og på den måde øge menneskets magt over naturen og over universet. Og det er den ret, som udviklingslandene er blevet nægtet indtil den seneste kamp, hvor det Globale Syd insisterer på, at man er nødt til at anvende sin medfødte ret til at anvende dette princip på sine egne økonomier.”

Schiller   Instituttets **internationale   ungdomsdialog**

—

‘2024   og   2074:   Et   nyt

paradigme for de næste halvtreds år

Ikke korrekturlæst

20. januar 2024

En ekstraordinær international begivenhed fandt sted i dag, arrangeret af Schiller Instituttet, med titlen "2024 og 2074 – Et nyt paradigme for de næste 50 år; International ungdomsdialog med Helga Zepp-LaRouche." Den tre timer lange diskussion var et blandet forum baseret på et live-publikum i New York City, med online-deltagere, også i grupper, fra hele verden, for et publikum af realtidsdeltagere på langt over 250. Mindst 20 lande fra alle kontinenter var repræsenteret, fra Kina til Afghanistan til Chile.

Under ledelse af Schiller Instituttets præsident i USA, Megan Dobrodt, bød den første time på en tale til ungdommen af Zepp-LaRouche, lederen af Schiller Instituttet og dets grundlægger for 40 år siden. Derefter fulgte både indtalte budskaber og spontane udvekslinger fra mange enkeltpersoner og nationer.

Begivenheden er historisk på grund af dybden i tankerne og missionen, som det ses i tilslutningen til Zepp-LaRouches appel: "Verdensborgere fra alle lande foren jer! Skab orden i verden!" Den afsluttende konsensus var at danne et internationalt kontaktnetværk til opfølgning, for at konferere om fælles og individuel handling. I særdeleshed opfordrede Zepp-LaRouche alle til aktivt at støtte den sag, som Sydafrika har indbragt for FN's Verdensdomstol i Haag den 11. januar, for at få anerkendt og stoppet Israels folkemord i Gaza. "Sydafrika har bevaret menneskehedens samvittighed," fastslog hun.

På det tidspunkt, hvor Schiller Instituttets arrangement fandt sted i dag, havde der været bombeangreb i fire lande i

Sydvestasien i løbet af de sidste 24 timer. Det varsler om den korte vej til verdenskrig, hvis ikke optrapningen og den underliggende proces stoppes. I morges bombede USA Yemen for syvende gang og ramte nær havnen i Hodeidah. Israel bombede Syrien nær Damaskus samt det sydlige Libanon og Gaza.

Som en understregning af disse handlingers ondsksfuldhed udtalte talsmanden for Bidens nationale sikkerhedsråd, John Kirby, i går på en pressekonference i Det Hvide Hus: "Vi tror ikke, at en våbenhvile vil være til gavn for andre end Hamas. Vi støtter humanitære pauser, som jeg sagde, for at forsøge at få gidsler ud og mere hjælp ind. Men vi støtter ikke en våbenhvile på nuværende tidspunkt."

Zepp-LaRouche indledte sine betragtninger med at omtale denne krise som den store trussel mod selve verdens eksistens. Men samtidig, fortsatte hun, har vi grund til "at være glade, fordi den gamle 'regelbaserede orden' fejler, og et nyt, bedre paradigme er ved at opstå for hele menneskeheden." Derfor kan man sige, at vi lever "i et af de mest utrolige øjeblikke" nogensinde i historien.

Herefter gav hun en grundig briefing, herunder historien om, hvordan nutidens mange kriser opstod, især siden 1990'erne; vigtigheden af filosofisk metode, herunder betydningen af Nicholas af Cusa og hans "sammenfald af modsætninger"-tilgang til at overvinde opfattede konflikter; og forrang for menneskelig kreativitet og kultur. Hun opfordrede alle til at studere Cusa og andre store tænkere, især Lyndon LaRouche. Hun fastslog, at der er en "iboende ret til udvikling" for mennesker og nationer. Dette er svaret på spørgsmålet om, "hvad der er kilden til rigdom."

Derefter fulgte mange talere med rapporter, spørgsmål, hilsener, påskønnelse og håb. Der blev sendt en video fra Yemen, forberedt af flere unge kvinder, herunder medlemmer af BRIKS' ungdomsparlament der. En ung kvinde, Lyu Nanzhu, talte på vegne af All-Chinese Youth Organisation. Hun opfordrede til

at stoppe volden i Gaza og alle former for krig. Bernhard Perschl, en landmand i Tyskland, viste sin video af traktorer, der kører af sted i den tunge sne på vej mod protestdemonstrationerne i Berlin. Han rapporterede, at der vil være en masseprotest den 28. januar. Landmændene kræver retten til at producere fødevarer. Befolkningen står sammen med dem for en produktiv økonomi. Mange andre talte, fra Afrika til Mexico og Sydamerika.

Afslutningsvis pointerede Zepp-LaRouche, at gode relationer mellem nationer og folk kommer fra en dialog mellem det bedste i deres kulturer. Dette princip blev fulgt i den musikalske åbning af forummet. Deltagerne i mødet i New York City sang Jesu, meine Freude, den store tyske koral fra det 17. århundrede, perioden med Trediveårskrigen og Den Westfalske Fred, smukt harmoniseret årtier senere, i 1723, af mesteren J.S. Bach.

At sætte kursen gennem oprørte vande: Diplomati, sikkerhed og fremskridt i en verden i forandring

Ikke korrekturlæst

19. januar 2024

“Vi er absolut på vej mod en global krig, hvis vi ikke ændrer os,” sagde Helga Zepp-LaRouche til det 33. ugentlige møde i Den Internationale Fredskoalition i dag. “Vi ved, hvad der skal lægges på bordet ... en omfattende fredsplan for

Mellemøsten med en tostatsløsning, våbenhvile, en Oase-plan for økonomisk genopbygning af hele regionen... Det samme gælder naturligvis for Ukraine... Ukraine har brug for økonomisk omstrukturering for at genopbygge deres økonomi, hvilket kun kan ske, hvis vi får de europæiske lande til at arbejde med Bælte & Vej Initiativet og inviterer USA til at være en del af det.”

Kun en global vision kan lykkes: “Den nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som vi absolut skal nå frem til, skal tage hensyn til hvert enkelt lands interesser og ikke efterlade nogen udenfor, for ellers fungerer det ikke.”

Uden en sådan ændring er risikoen for en eksplosiv konflikt umådelig stor og voksende, som det fremgår af NATO-chefernes vurdering af, at en direkte militær konflikt med Rusland er så godt som uundgåelig.

Sydafrika forventes at få held til at få Den Internationale Domstol til at træffe midlertidige foranstaltninger mod Israel, fortalte den berømte juridiske ekspert professor Francis Boyle, som selv med succes anlagde flere sager ved ICJ mod folkedrab i 1990'erne, på mødet. En flugtvej er stadig åben – spørgsmålet om, hvorvidt der eksisterede en formel “tvist” mellem de to nationer, hvilket er et krav i folkedrabskonventionen for, at ICJ kan gribe ind. Advokat Malcolm Shaw argumenterede for Israel, at der ikke eksisterede en sådan tvist på tidspunktet for sagsanlægget, hvilket tyder på en mulig teknisk ugyldiggørelse af sagen. Den tidligere britiske ambassadør i Usbekistan, Craig Murray, bemærkede, at ICJ-dommerne virkede fascinerede af dette argument, da det kunne give en teknisk vej ud af sagen uden at tage direkte stilling til anklagerne om folkedrab. Men professor Boyle afviste Shaws argument og henviste til sin egen succesfulde erfaring i en lignende sag, hvor en formel tvist ikke var en forudsætning for ICJ's handling.

På en måde er selve domstolen og mange internationale

institutioner på anklagebænken, i endnu højere grad end Israel. Vil de gamle magtcentre i verden anerkende og handle for at stoppe den barbariske ødelæggelse af Gaza? Eller vil den sidste rest af moralsk autoritet, som de transatlantiske nationer besidder, blive fejet helt væk?

Der er grund til håb, for presset for en ændring af politikken fra det anglo-amerikanske NATO fortsætter med at stige.

Et åbent brev fra i går, underskrevet af lovgivere fra USA, Canada og Tyskland, opfordrer "til en våbenhvile i Gaza og et nyt fremstød for en holdbar løsning på den israelsk-palæstinensiske konflikt." Indtil videre har 12 medlemmer af det amerikanske Repræsentanternes Hus, 20 medlemmer af den tyske Forbundsdag og 19 medlemmer af det canadiske parlament underskrevet dokumentet med titlen "Åbent brev: Våbenhvile nu: Afværg en humanitær katastrofe, fremskynd tostatsløsningen."

I mellemtiden udvides nye veje og muligheder for diplomati og internationale relationer.

Diplomatiske bestræbelser fra BRIKS-landene, især Rusland, Kina og Indien, har indflydelse på situationen i Det Røde Hav. En repræsentant for den Houthi-ledede Ansarullah-bevægelse i Yemen erklærede, at israelske og Israel-associerede skibe fortsat ville være mål, samtidig med at sikkerheden for skibe fra andre lande som Rusland og Kina blev garanteret. Indien har fastholdt sin uafhængighed af den USA-ledede koalition og understreget sine bestræbelser på at sikre indisk skibsfart uden at tilslutte sig nogen multilaterale alliancer.

Indien er også 2024's første modtager af et lån fra BRIKS' nye udviklingsbank. Et vejprojekt i Gujarat bliver finansieret med 500 millioner dollars og rupier. NDB har til hensigt at udstede obligationer i rupees til en værdi af 3 milliarder dollars i perioden 2024-2028, hvilket yderligere udvider dens potentielle aktiviteter.

En fordel, man ikke må overse, er, at det fysiske univers ikke lader sig narre af sofisteri eller ønsketænkning. På trods af betydelige globale investeringer i periodiske, lavintensive energikilder, der markedsføres som "vedvarende", er denne sektors bidrag til den globale elproduktion stadig ringe. Mellem 2019 og 2023 blev der investeret 7,2 billioner dollars i vedvarende energikilder, sammenlignet med 3,85 billioner dollars i fossile brændstoffer. Men i 2023 udgjorde vedvarende energi kun 17% af den globale elproduktion og endnu lavere 6% af den samlede energiproduktion. Tilfælde i Texas og Alberta under ekstreme vinterforhold understregede den store afhængighed af naturgas og kul, hvor såkaldte "vedvarende energikilder" som sol og vind bidrog minimalt til energiproduktionen i disse perioder.

En velstående verden med et produktivitetsniveau, der ligger en størrelsesorden over det nuværende, kræver det højere energipotential i atomkernen, der bruges lige her på Jorden, i stedet for at forlade sig på de sparsomme udstrålinger fra vores atomdrevne sol. Den form for afsaltning af vand i landbrugsskala, som man forestiller sig gennem kontrolleret atomfusion, vil fundamentalt ændre vores forhold til tørre områder på planeten, som f.eks. det område, der populært kaldes Mellemøsten.

Ægte sikkerhed for fremtiden kommer ikke af at kunne besejre sine naboer i blodige stridigheder; den kommer af at kunne forsyne sit hjem med energi, mad, produktivitet, fremskridt og formål.

Foto: ICJ

Når de slemme fyre går i panik, er det tid til nogle beroligende mirakler

Den 18. januar 2024

Budskabet har spredt sig i Vesten. Når jeres opreklamerede ukrainske modoffensiv slog fejl, når Rusland ikke klappede sammen og blæste væk, når det viser sig, at jeres landbrug og fabrikker ikke klarer sig så godt, når kul, naturgas og atomkraft undertrykkes, og når Kina bliver ved med at insistere på at bygge langsigtede, videnskabsdrevne projekter – ja, så er det bare tid til at kigge i krystalkuglen, trykke på panikknappen og meddele alle inden for hørevidde, at en total krig med atommagter er lige rundt om hjørnet. Vælg selv, to år, fem år, hvad som helst. Sagen er, at befolkningerne skal holde kæft og lade de kloge hoveder smide alt, hvad de har i hænderne, i den militær-økonomiske satsning, der kan holde dørene åbne lidt længere.

NATO's højeste militærperson, formanden for NATO's militærkomité, admiral Rob Bauer, fortalte i går sine forsamlede, at "magtens tektoniske plader" i verden "er ved at flytte sig." Vi befinder os i en permanent nødsituation, og NATO-landene er nødt til at være i rødt alarmberedskab for total krig. "[V]i har brug for en krigsforberedende transformation af NATO". Der er ingen vej tilbage fra Ukraines krig, da den "vil afgøre verdens skæbne." En efter en har regeringerne i Storbritannien, Tyskland, Sverige osv. opdaget, at der ikke er nogen grund til at redegøre for deres elendige økonomiske og strategiske fejltagelser og fiaskoer – bare slå alarm.

Hvilket bringer os til Blinken-Netanyahu-showet og "udbryderalliance-scenariet". NBC har udsendt omfattende

materiale i løbet af de sidste 48 timer, hvor de går i detaljer med den amerikanske udenrigsminister Blinkens store plan. Saudi-Arabien skal lede moderate arabere til at "genopbygge" Gaza, hvor Israels militær kontrollerer alle grænser, og et "reformeret palæstinensisk selvstyre" – det har endda initialerne RPA – får lov til at administrere civile anliggender. Den saudiske koalition får en garanti fra Israel om, at alt er på vej mod en palæstinensisk stat. Alle disse planer, men Netanyahu fortæller Blinken, at en palæstinensisk stat på ingen måde vil blive tilladt. Israels "galante plan" giver moderate arabere mulighed for at sende penge, men ingen stat og ikke engang et "reformeret palæstinensisk selvstyre" i kort snor.

I mellemtiden fortalte Israels præsident de forsamlede i Davos i går, at ingen fornuftig israeler kunne overveje en løsning for Gaza. Den eneste realitet er at udslette Hamas – og i øvrigt: "Krigen er ikke kun mellem Israel og Hamas. Verden er nødt til at se det i øjnene: Der er et ondskabens imperium, som udgår fra Iran." Irans aktiviteter vil "underminere enhver fredsproces og enhver stabilitet i verden." Så når vi har fået lov til at udslette Hamas, vil I nok blive skuffet, for vi kan stadig ikke tale om fred uden at forholde os til Iran mod øst og Libanon mod nord.

Er dette bare en ulykkelig situation, hvor det bedste diplomati i verden ikke kan overbevise vores hidsige israelske allierede om, hvad der er i deres bedste interesse? Er de så psykologisk traumatiserede, at Washington er nødt til at vende sig mod verdenssamfundet, trække på skuldrene og sige: "Vi gjorde vores bedste"?

Mysteriet med "udbryder-allieret-scenariet" er ikke anderledes end den klassiske "'hård politimand/blød politimand'-rutine". Som enhver kan regne ud, er det eneste, Washington skal gøre med Israel – eller for den sags skyld Ukraine – selvfølgelig at afbryde finansieringen og våbnene. At en så simpel handling ikke bliver gjort, er afsløringen, er signalet om, at den

hårde og den bløde politimand er på samme hold. Det er et taber-taber forslag for hele regionen, da arabiske lande bliver svækket, kompromitteret eller væltet, fordi de endnu en gang bliver snydt af Vesten uden en egentlig palæstinensisk stat – og det er det positive. Det forudsætter, at alt spilfægteriet ikke udvikler sig til fuldstændig krig.

Sidste forår udførte Kina et diplomatisk mirakel ved at etablere et grundlag for, at Saudi-Arabien og Iran, og regionens sunni- og shia-befolkninger, kunne se en vej til samarbejde og økonomisk udvikling. Britiske imperiale metoder satser på at indgyde frygt og vrede – i en jødisk befolkning fra nazisternes folkemord, i en islamisk befolkning fra årtiers plyndring af råstoffer, men også det nuværende folkemord i Gaza – for at overvælde menneskehedens og civilisationens kræfter.

Det har helt sikkert virket mere end én gang. Men de vestlige ledere er i paniktilstand. Der er ingen grund til at slutte sig til dem. Den ubestridelige klimændring i verdens globale flertal, centreret omkring BRIKS-Plus, antyder, at det der kan se ud som halve mirakler i det demoraliserede Vesten, faktisk er muligt. Værktøjerne til at skabe fred er her og der.

Foto: CC/Mlcumi

**Der er intet skjulested
derne – kun et nyt system**

vil fungere

Den 17. januar 2024

Efter mere end 100 dages blodbad i Gaza, hvor Biden-administrationen har udført aldrig tidligere set akrobatik i dens forsøg på at forsvare Israels brutale overgreb på palæstinenserne, lod udenrigsminister Blinken endelig sandheden slippe ud. Under en paneldiskussion på World Economic Forum i Davos onsdag den 17. januar indrømmede Blinken, at USA's politik i Sydvestasien faktisk ikke er at forsvare Israels sikkerhedsinteresser, det er bestemt ikke at forsvare palæstinenserne eller en to-statsløsning, og det er ikke at hjælpe regionen som helhed med at udvikle sig økonomisk og forbedre livskvaliteten for dens befolkning. Det handler snarere om at isolere Iran og spille det geopolitiske spil i et forsøg på at opretholde billedet af "amerikansk lederskab".

For enhver, der ikke allerede har opdaget det underliggende forhold, der er på spil i den igangværende konflikt i Palæstina, bør dette være en afslørende udtalelse. Biden og Blinken står ikke blot i gæld til "højreekstremister" i USA og Israel, de står i gæld til en psykisk sygdom, der kaldes geopolitik, og som styrer tankegangen hos nutidens vestlige ledere – både til højre og venstre. Folk og nationer ses ikke som mennesker, men snarere som brikker og aktiver, der skal flyttes rundt på et globalt skakbræt for at opnå det ønskede, om end grimme, resultat. Døden i Gaza kan være svær, ifølge Blinken, men der er ingen anden mulighed.

På samme World Economic Forum afslørede NATO-chef Jens Stoltenberg et lignende nederdrægtigt syn på Kina og BRIKS-dynamikken. "Det er ikke sådan, at vi rykker tættere på Kina, det er sådan, at Kina rykker tættere på os!" udbrød han og pegede på deres angiveligt ondsindede handlinger i Afrika og andre steder, hvor de bygger farlige ting som "kritisk

infrastruktur". Selvfølgelig, siger Stoltenberg, bliver vi bare nødt til at udvide vores militær yderligere for at beskytte interesserne for global fred og sikkerhed.... Dette er tydeligvis den egentlige drivkraft bag dramaet omkring Taiwan.

Denne politik indoktrineres konsekvent i det vestlige lederskab af alle større institutioner, med få undtagelser, og udgør mekanismen til håndhævelse af nutidens igangværende neokolonialistiske politik. Dens tilhængere er afkoblet fra de faktiske behov, ønsker og tanker hos de befolkninger, de angiveligt styrer eller yder "lederskab" for, da deres loyalitet grundlæggende er rettet mod noget andet.

Det er denne menneskefjendske mentalitet, som befolkningerne rundt om i verden nu afviser på det kraftigste. De to seneste sager – Sydafrikas modstand mod folkedrab ved Den Internationale Domstol og landmændenes protester i Tyskland, som nu spreder sig til hele Europa – viser dette tydeligt og kaster lys over det fælles i menneskehedens kamp mod denne særligt lumske fordærvelse. Og den simple erkendelse af dette gør dem meget, meget desperate.

I sin ugentlige live-diskussion onsdag understregede Helga Zepp-LaRouche, at disse neokolonialister faktisk er i mindretal, og at resten af verden bevæger sig i en helt anden retning:

"Det globale flertal udgør 85 % af verdens befolkning, og de er fast besluttet på at indføre et nyt økonomisk system, som tillader økonomisk udvikling for dem alle. De arbejder sammen med Kina, fordi landets fremgang har givet dem et alternativ til den vestlige neoliberale imperiale model. Og i stedet for at sige: "Hvordan kan vi tale med disse lande, hvordan kan vi samarbejde og løse verdens problemer sammen?" forsøger Vesten at bevare sin unipolære position, som de under alle omstændigheder allerede har mistet uigenkaldeligt, men det vil de ikke indrømme."

Det, der er brug for, understregede Zepp-LaRouche, er solidaritet og handling. Vi har tydeligvis brug for en øjeblikkelig våbenhvile, en fredskonference, en to-statsløsning og en oase-plan for Sydvestasien – men vi har brug for mere end det. Folk bør støtte bønderne, erkende at deres kamp er imod de samme strukturer og systemer, som er ansvarlige for så meget andet ondt i verden, og gøre deres hjerter rede til at finde en fælles, universel sag, som skal opløfte menneskeheden og afvise de gamle og smålige metoder for geopolitik.

Hun sluttede af med at sige: “Vi er nødt til at gå over til et helt nyt paradigme, hvor vi arbejder sammen som én menneskehed, og hvor vi stopper ideen om, at Rusland, Kina og det Globale Syd er menneskehedens ‘fjende’, for det er de ikke.”

Foto: Carnage in Gaza. CC/Physicians for Human Rights

Vejen frem: At opdage LaRouches opdagelse

17. januar 2024

“Etablerede autoriteter” inden for politik, økonomi, historie og de generelt misforståede “samfundsvidenskaber” og andre områder i den transatlantiske verden er, og vil forblive, forbløffede, rådvilde og forvirrede over begivenhederne på slagmarkerne i Ukraine, i gaderne i Tyskland, ved valgurnerne i Iowa og ved domstolene i Haag. Ingen af deres forklaringer ville forberede dem på overhovedet at overveje tanken om, at alt dette er udtryk for et universelt forandringsfelt, som vokser i styrke, hver gang det møder modstand.

Mens BRIKS-landenes handlinger, herunder koordineringen af diplomatiske initiativer i dette øjeblik mellem Kina, Rusland og flere lande i Afrika, er et mesterligt angreb på "Tony Blair International" og andre "imperiale humanitære" talsmænd for folkemord, som engang dominerede økonomisk underkuede afrikanske nationer, slår både Saudi-Arabien og Qatar i Davos et slag for regionale fredsforhandlinger med Israel, men kun hvis en tidsplan for en to-statsløsning for Palæstina og Israel bliver udarbejdet og accepteret. Sydafrikas poetiske præsentation af den forbrydelse, der begås mod Gaza, har givet så meget genlyd, at berømte teater-, film- og tv-skuespillere er begyndt at recitere dele af dette vidnesbyrd på de sociale medier, nogle gange som en protest, der insisterer på, at indtil forbrydelsen er stoppet, skal dette vidnesbyrd bedes som en litani, ikke for de døde, men for de ikke-døde, der fortsætter med at støtte forbrydelsen ved at lade den fortsætte. De har for nogle opdaget og for andre indset en sandere, højere funktion for kunsten end de intetsigende, sjæleødelæggende "karriereprojekter", som de er blevet fanget og ødelagt af.

Vi befinder os nu i en tid og et sted, hvor kun digtere eller kunstnere er i stand til at forvente, hvad der kommer. "En storm er på vej," får vi at vide i begyndelsen af Schillers Wilhelm Tell. Og derfor er det kun en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der kan fungere. Der er dem, der ligesom Tell ved, hvordan man navigerer i denne storm. Der er endda dem, som den amerikanske digter Edgar Allan Poe skildrede, som har studeret stormen indefra, ved at kaste sig ud i den og opdage, at stormen er en hvirvel, hvis love, ved at blive studeret, gør det muligt at forstå og endda styre dens kraft – uanset hvor kaotisk og skræmmende den måtte forekomme for andre. Sådan er LaRouche-organisationen, udfordret og hårdet af den samme ild, som ses i de israelsk/amerikansk/britiske forsøg på at afvise Sydafrika, i de 17 efterretningstjenesters "lovlige" angreb på Trumps kandidatur, i den "grønne malthusianske" modstand mod de tyske landmænds krav.

Om resultatet af valgmøderne i Iowa skrev et forfærdet CNN, at "tidligere præsident Donald Trumps enorme sejr i valgmøderne i Iowa er et af de mest forbløffende comebacks i amerikansk politisk historie." Forestil dig deres rædsel, hvis de havde mistanke om, at landbrugsbasen i Iowa ville tænke på samme måde – både i økonomiske spørgsmål og om truslen mod deres egne nationer – som den tyske landbrugssektor, der nu kører rundt i alle landets regioner på 100.000 traktorer. Hvad har billedet af de 100.000 traktorer på gaden fået ikke bare lastbilchauffører, tømrere og andre i Tyskland til at indse om deres egen begyndende magt; hvad med dem i Polen, Frankrig og andre lande? Hvad er mest magtfuldt – 100.000 traktorer, der repræsenterer kreativitet og produktion, eller 100.000 kampvogne, der repræsenterer drab og ødelæggelse? Hvilket produkt skal sendes til Ukraine? Hvorfor sende et sværd, når man kan sende en plov? Hvilken kraft ville der være i verdens fælles fødevarerproduktion, ikke bare til at brødføde verden, men til at forny planetens "økosystem" gennem en landskabshave i hele verden, herunder beherskelse af himlens floder? Hvis nationer rent faktisk ønsker at løse problemer med forurening og lignende, snarere end ikke-eksisterende problemer som "katastrofal pludselig opvarmning" (bortset fra gennem termokernkrig), så saml verdens landmænd, og de vil gøre et langt bedre stykke arbejde end alle "miljøeksperterne".

Med hensyn til denne idé om en "højere økologi" spurgte den store ukrainsk-russiske videnskabsmand Vladimir Vernadsky i sin artikel "Nogle bemærkninger om noosfæren": "Hvordan kan tanken ændre materielle processer? Her har en ny gåde dukket på foran os. Tanken er ikke en form for energi. Hvordan kan den så ændre materielle processer? Det spørgsmål er endnu ikke blevet løst..." Det indledende afsnit i den afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouches artikel fra 1993, "On LaRouche's Discovery", udgør det udgangspunkt, hvorfra et sådant spørgsmål ikke blot kan stilles, men også undersøges ved at anvende hele menneskeheden og alle menneskehedens ressourcer til at besvare det:

“Det centrale i mit oprindelige bidrag til Leibniz’ videnskab om fysisk økonomi er tilvejebringelsen af en metode til at behandle årsagssammenhængen mellem på den ene side individers bidrag til aksiomatisk revolutionerende fremskridt inden for videnskab og tilsvarende former for viden, og på den anden side deraf følgende stigninger i den potentielle befolkningstæthed i de tilsvarende samfund. I sin anvendelse på politisk økonomi, fokuserer min metode analytisk på den centrale rolle i følgende tretrinsekvens: først, aksiomatisk revolutionerende former for videnskabelige og tilsvarende opdagelser; for det andet, deraf følgende fremskridt indenfor maskinværktøj og tilsvarende principper; endelig, deraf følgende fremskridt i den produktive arbejdskraft. “

Dette indledende afsnit fra LaRouche er det nødvendige, om end måske uventede, udgangspunkt for at forstå den storm, der nu tilsyneladende samler sig over hele verden. Det angiver den målestok, hvormed man kan bedømme, hvordan man skal gribe ind, og hvordan man etablerer en ny strategisk og udviklingsmæssig arkitektur. Det er derfor også grundlaget for at vide, hvordan man kan tage individuelle skridt, herunder politisk beslutningstagning, trin for trin – og hvordan man kan modsætte sig den ødelæggelse af menneskeheden, der må være det uundgåelige resultat af at fortsætte med at følge den modsatte, nuværende vej, den, der er blevet fulgt i seks årtier. Helga Zepp-LaRouches Ti Principper repræsenterer, politisk organisatorisk set, LaRouches opdagelse.

BRIKS på vej til at erstatte Vestens "junglelov"

Den 15. januar 2024

Verden er midt i en tektonisk omvæltning, som ikke kommer til at stoppe lige foreløbig, sagde Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, til samarbejdspartnere den 15. januar. Vi er ved slutningen af en æra, og 2024 vil være afgørende for, hvad udfaldet bliver.

De åbne opfordringer til at forberede total krig mod Rusland og Kina vokser i NATO-nationerne, sagde hun, som det ses i de nylige kommentarer fra tyske, finske og svenske myndigheder, der har meddelt, at deres lande skal forberede sig på krig mod Rusland på europæisk territorium i løbet af de næste par år. På samme måde holdt den britiske forsvarsminister, Grant Shapps, en aggressiv tale i Lancaster House i London den 15. januar, hvor han stolt bekendtgjorde, at 20.000 britiske soldater vil deltage i NATO's militærøvelse Steadfast Defender 24 senere på året: "Fundamentet for verdensordenen er ved at blive rystet i sin grundvold. Vi står ved en korsvej," messede Shapps.

I Sydvestasien eskaleres den brutale krig i Gaza, ikke kun på trods af den bemærkelsesværdige retssag mod israelsk folkedrab, som Sydafrika fremlagde i sidste uge ved Den Internationale Domstol i Haag, men den truer nu med at sprede sig til Det Røde Hav, hvor USA og Storbritannien retter missilangreb og andre angreb mod houthierne i Yemen. Som en leder i China Daily udtrykte det: "Washington bør tøjle Tel Avivs blodtørst, hvis de ønsker at stoppe angrebene på skibe i Det Røde Hav. Det faktum, at de ikke allerede har gjort det ... tyder på, at Washington har til hensigt at udnytte Gaza-konflikten til at skabe uro i regionen igen."

Hvis denne udvikling ikke bremses, vil det føre menneskeheden tilbage til jungleloven, til alles krig mod alle – hvilket i atomalderen betyder den sandsynlige udslettelse af den menneskelige art.

Denne udvikling fortsætter dog ikke uhindret. Mens London og Washington er på vej mod flere krige, mens de miskrediterer og afvikler vigtige verdensinstitutioner som FN og ICJ, er BRIKS-processen i gang med at skabe og styrke nye institutioner for at imødekomme menneskehedens fælles behov. Og det sker på kryds og tværs af en hidtil uset politisk gæring i Tyskland, med landmændenes protester og voksende antikrigsdemonstrationer i andre vestlige lande, og faktisk i hele verden.

Den kinesiske udenrigsminister Wang Yis aktuelle rejse til Egypten – som en del af en større rejse, der vil bringe ham til Tunesien, Togo og Elfenbenskysten i Afrika, efterfulgt af Brasilien og Jamaica – er et eksempel på, hvordan den Globale Majoritet systematisk er ved at opbygge et nyt paradigme. Wang bekendtgjorde, at Kina og Egypten, som blev medlem af BRIKS den 1. januar 2024, havde underskrevet en aftale om “i fællesskab at arbejde på høj kvalitetsbyggeri af Bæltet & Vejen for at opnå gensidige fordele og win-win-resultater på et højere niveau.” Han sagde også, at “Kina er parat til at arbejde med Egypten for at styrke BRIKS-samarbejdet” på nøgleområder, herunder “infrastruktur, som udvikling af den nye egyptiske hovedstad, jernbaneprojekter og rumsamarbejde med opsendelsen af Egyptens anden satellit,” rapporterede Global Times. “Der er også samarbejde om olieudvikling, med nye oliefelter opdaget i Egypten, såvel som inden for luftfart og teknologi.”

Den 12. januar, lige før Wangs afrejse til Egypten, udsendte Kinas statsråd en politisk erklæring, der antydede et vidtrækkende strategisk initiativ over for Afrika: “En almen plan for opbygning af en banebrydende zone for dybdegående økonomisk og handelsmæssigt samarbejde mellem Kina og Afrika ...

for at fremme udviklingen af Bælte & Vej-samarbejdet af høj kvalitet og opbygge et kinesisk-afrikansk samfund på højt niveau med en fælles fremtid.”

Andre BRIKS-lande er også i højeste gear. Den indiske udenrigsminister, S. Jaishankar, er i Iran for at mødes med landets udenrigsminister og præsident. Samtalerne fokuserede på “politisk samarbejde, initiativer til at skabe forbindelser” – begge lande er medlemmer af BRIKS-10 – og Jaishankar udtrykte, at Indien og Iran er “forenet af vores dybe kulturelle, litterære og sproglige bånd”. (Husk på, at Iran er et land, der ellers har været offer for stigende vestlige sanktioner siden 1979). Og Ruslands regering, som vil være formand for BRIKS i 2024, har annonceret mere end 100 møder på højt niveau og politiske konferencer med de andre BRIKS-medlemslande – som blev udvidet til 10 pr. 1. januar 2024.

I modsætning til Henry Kissingers racistiske udsagn om, at “historien ikke skabes i Syd”, kommer den ledende kraft for global forandring nu fra netop det Globale Syd.

Som Helga Zepp-LaRouche sagde i sine bemærkninger til samarbejdspartnere, er det vores opgave at få de kræfter, der er i bevægelse, ind i en fuld strategisk diskussion om løsningerne på krisen. Britisk geopolitik må ophøre, og Vesten må sætte sig ned for at forhandle og indgå aftaler med det globale flertal – ikke forsøge at påtvinge dem jungleloven.

Et helt nyt paradigme må skabes ved at bruge de ti principper, som Zepp-LaRouche har foreslået, som udgangspunkt for den slags dybtgående politiske diskussioner, der kræves. Unge fra hele verden vil gøre netop dette på lørdag, den 20. januar, i en international ungdomsdialog med Helga Zepp-LaRouche.

Tilmeld dig her: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20240120

Foto: A British Army Challenger 2 battle tank fires its main gun during Exercise Furious Hawk in Ādaži, Latvia. NATO photo

---

Forandring er på vej, men der er brug for flere mirakler

Den 14. januar 2024

Store protester i denne weekend markerede de 100 dage med kampe i Israel og Gaza. Protester i Washington og London tiltrak hundredtusinder. Demonstrationer i mange andre lande, herunder Irland, Italien, Frankrig, Sydafrika og Malaysia, sluttede sig til opfordringen til våbenhvile og en varig fred.

Denne uge begynder med en stor planlagt protest i Berlin, Tyskland, ledet af landmænd, men som handler om meget mere end den nuværende tyske regerings anti-landbrugspolitik.

Tysklands genforening i 1989 åbnede et kort vindue af store muligheder for verden. Men nu fører landet an i ødelæggelsen af sin energiforsyning og -pålidelighed, sin økonomi og sine udenlandske relationer.

I en erklæring med overskriften " Namibia afviser Tysklands støtte til den racistiske israelske stats folkemorderiske intentioner mod uskyldige civile i Gaza," henviser den sydafrikanske nation til sin egen koloniale fortid under tysk besættelse for at fordømme Tysklands støtte til Israel ved Den internationale Domstol (ICJ). "På namibisk jord begik #Tyskland det første folkemord i det 20. århundrede i

1904-1908, hvor titusinder af uskyldige namibiere døde under de værste umenneskelige og brutale forhold. Den tyske regering har endnu ikke fuldt ud sonet for det folkedrab, den begik på namibisk jord,” skriver Namibias præsident Hage G. Geingob. “Tyskland kan ikke moralsk forpligte sig til FN’s konvention mod folkedrab, herunder soning for folkedrabet i Namibia, og samtidig støtte det, der svarer til et holocaust og folkedrab i Gaza.”

Tyske landmænd slutter sig til afvisningen af den nationale politik og kræver et nyt organiserende princip, en ny national retning.

I mellemtiden har USA’s og Storbritanniens bombninger af militære anlæg i Yemen ikke resulteret i en dramatisk reduktion af houthiernes kapacitet, ifølge New York Times, som anslår, at kun en fjerdedel af Yemens angrebskapacitet er blevet sat ud af drift. De har dog dramatisk optrappet og udvidet krigsførelsen i regionen. En tidligere amerikansk diplomat i Yemen vurderer: “USA’s og Storbritanniens bombekampagne i Yemen afspejler endnu en fiasko for Bidens diplomati: Han ønskede ikke en krig i hele regionen, nu har han fået en ... han ønskede fred i Yemen, nu er han i krig med houthierne – de, der rådede ham til, at det ville afskrække dem, tog helt fejl, det vil radikalisere dem yderligere!”

Resolutionen fra FN’s Sikkerhedsråd, der giver et groft indtryk af noget, der tilnærmelsesvis ligner en retfærdiggørelse af angrebene, blev vedtaget med kun 11 stemmer. Rusland, Kina, Mozambique og Algeriet undlod alle at stemme for resolutionen og advarede om, at det ikke ville fungere at forsøge at løse problemerne med skibsfarten i Det Røde Hav uafhængigt af Israel-Gaza-konflikten. “Kan dette genoprette freden i Det Røde Hav?” spørger en leder i Global Times om angrebene. “Svaret er tydeligvis nej.”

Det er næsten et mirakel, at konflikten indtil videre ikke er blevet optrappet til direkte at involvere Iran, en ledende

nation i det, som Netanyahu med stor originalitet omtaler som en ondskabens akse.

Verden kan ikke overleve på en række midlertidige mirakler af denne slags.

Hvad der er brug for, er et aktivt mirakel: At erstatte geopolitisk overherredømme med en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der er fri for både den militarisme og dominans, som det angloamerikanske NATO udøver, og den anti-humane malthusianisme, som briterne er eksperter i at promovere som en "blød" form for mord.

Fremskynd diskussionen af Helga Zepp-LaRouches Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur for at skabe et sådant mirakel!

Foto: Munich, Germany farmer protest, January 8. EIRNS/Werner Zuse